

Хрещатик

+ TV-програма

газета київської міської ради

Михайло МАКАРЕНКО: "Найкраща нагорода для нас – здорова дитина та її матір"

стор. 7

В столиці відзначили молодих спортсменів

стор. 20

№12 (4608) | четвер | 29 січня 2015 р.

Майже воєнний стан

стор. 4

Самодостатність від жовтня

стор. 6

Анатолій Шостак. Нагороди для кращих

стор. 8

Перші з 4-ї хвилі

стор. 9

Національний цирк презентував нову програму

стор. 20

НОВИНИ

У суботу в столиці відбудуться ярмарки

Як повідомили «Хрещатику» в управлінні внутрішньої торгівлі та побуту, 31 січня в столиці відбудуться традиційні сільськогосподарські ярмарки. Зокрема в суботу торгуватимуть у Голосіївському районі – на вул. Голосіївській, 4-10, вул. Паньківській; в Дарницькому – на вул. Ревуцького; в Деснянському – на вул. Маршала Жукова (в межах вул. Волкова та просп. Лісового), на вул. О. Сабурова (в межах вул. О. Бальзака та вул. Закревського); в Дніпровському – на вул. А. Малишка, 9-15; в Оболонському – на вул. Лайоша Гавро, 1-9; в Печерському – на вул. І. Кудрі (в межах вулиць П. Лумумби та вул. Чигоріна); в Подільському – на вул. Світлицького, 25; в Святошинському – на вул. Тулузі (біля Інтернаціонального парку); в Солом'янському – на вул. Стадінній (в межах вулиць В. Липківського та вул. Богданівської); в Шевченківському – на вул. В. Василевської, 1-17.

У неділю, 1 лютого, ярмаркуватимуть в Оболонському районі – на вул. Дніпроводській, 13/1 (селище Водогін).

На ярмарках споживачам в широкому асортименті будуть запропоновані різноманітні продукти харчування з різних регіонів України за цінами, на 10-15 % нижчими від ринкових.

Є бюджет!

стор. 3

Менше реклами – більше прибутку

стор. 2

«Спецфонд» відкрито

стор. 22

4 820060 500335

Податкові роздуми

■ Київрада прийняла податок на нерухомість у розмірі 1 %

Податок на нерухомість задуманий як один із основних, який має суттєво наповнювати бюджети міст і містечок. Проте, до цього документа є дуже багато запитань. Аби знайти на них відповіді, в КМДА вже провели не один десяток різноманітних засідань, нарад і круглих столів. Результатом останньої зустрічі посадовців із податківцями стало рішення прийняти у столиці податок на нерухомість у розмірі 1 % вже з 2016 року.

Наталка МИКОЛАЄНКО | «Хрещатик»

ЗГІДНО з проектом рішення Київради «Про встановлення місцевих податків і зборів», депутатам пропонували встановити максимальну ставку податку на нерухомість у розмірі 1 % мінімальної заробітної плати за один квадратний метр. Водночас зваживши усі «за» і «проти», столична влада вирішила затвердити податок у розмірі 1 %. Про це наголосив пер-

ший заступник голови КМДА Ігор Ніконов.

«Враховуючи економічний стан людей, ми вважаємо, що не будемо приймати максимальну ставку, а приймемо її на рівні в 1 %. Це, скажімо, компроміс між здоровим глуздом, бажанням наповнити бюджет і станом людей на сьогоднішній день», — заявив Ігор Ніконов.

При цьому, за його словами, у

Як наголосив перший заступник голови КМДА Ігор Ніконов, зваживши усі «за» і «проти», столична влада вирішила затвердити податок на нерухомість у розмірі 1 %

майбутньому необхідно ввести систему грошової оцінки нерухомості для більш справедливого оподаткування. Адже не може оподатковуватися однаковою мірою трикімнатна «чешка» на Печерську і Троєщині. Водночас фахівці визнають, що раніше чи пізніше в Україні трапиться, що самотні люди, які живуть у центральних і престижних районах, виїжджатимуть із величезних квартир. Водночас КМДА хоче встановити додаткові пільги багатодітним сім'ям при оподаткуванні нерухомості.

«Ми пропонуємо у своєму проекті таке: якщо у когось є від трьох дітей і більше, то за кожну дитину 20 метрів житлової площі вважати неоподатковуваними. Таким чином ми компенсуємо витрати з оподаткування для багатодітних сімей», — пояснив перший заступник голови КМДА.

В Україні податок на нерухомість був впроваджений ще кілька років тому, але не оподатковувалися квартири площею до 120 кв. метрів і будинки — до 250-ти. У зв'язку з тим, що такого житла в Україні мало, з цього року база

оподаткування квартири зменшилася на 60 кв. м, будинку — на 120 кв. м. Тепер під оподаткування підпадатиме значна кількість житла, але проблема у тому, що в Києві немає єдиної бази даних таких квартир, тож були пропозиції вчергове відтермінувати введення цього податку. На думку директора Центру аналізу та розробки законодавства — заступника виконавчого директора Асоціації міст України Олександра Слободжана — це невиправданий підхід, і відповідна база буде створюватися у процесі оподаткування ■

Завдяки сучасним процесам оптимізації роботи кількість об'єктів реклами у столиці зменшується, проте прибутки у міський бюджет збільшуються

Менше реклами — більше прибутку

■ КП «Київреклама» підбило підсумки діяльності у 2014 році

Керівництво КП «Київреклама» провело підсумкову прес-конференцію, на якій оприлюднило результати діяльності підприємства у 2014 році. Завдяки сучасним процесам оптимізації роботи кількість об'єктів реклами у столиці зменшується, проте прибутки у міський бюджет збільшуються. Працівники компанії орієнтуються на європейський досвід, і це вже зараз дає позитивний результат.

Кирило ФОМІНОВ | «Хрещатик»

НА ПІДСУМКОВІЙ прес-конференції директор КП «Київреклама», депутат Київради Олег Калиниченко розповів про роботу своєї організації у 2014 році. Зокрема, він повідомив, що в Києві було демонтовано більше 1600 конструкцій незаконної зовнішньої реклами. Але помітити очевидні результати очищення столиці від нав'язливих вивісок і білбордів мешканці зможуть не раніше, ніж за 2-3 роки. Така затримка пов'язана в першу чергу з тим, що багато договорів на рекламні носії підписувалися на 5 років і раніше від зазначеного терміну (60 % договорів

на великі форми закінчується в 2016-2017 роках) прибрати їх не вдасться.

«Крім демонтованих об'єктів незаконної реклами існує ще близько 300 наземних і майже 3000 вивісок, які очікують свого часу на демонтаж. Без них Київ стане більше схожим на європейську столицю», — зауважив Олег Калиниченко. Загалом у 2014 році ситуація на ринку зовнішньої реклами в столиці України була багато в чому знакова і визначальна, а сама галузь пережила своєрідний Рубікон.

«Ключовий результат у рекламній галузі, який вже можна помітити, — це повна відкритість і прозорість дій, — розповів начальник управління з питань реклами КМДА Артем Біденко. — Оператори можуть отримати будь-яку інформацію, ми реагуємо, вислуховуємо, інформуємо соціум про всі наші іні-

ціативи. Зокрема, на сторінках у Фейсбукці».

Водночас нове керівництво столичної рекламної галузі отримало у спадок від попереднього прагнення зосередити управління міською рекламою в одних руках. На думку Артема Біденка, це вірний тренд, оскільки єдиний керуючий центр дає можливість краще проводити необхідні зміни і реформи, контролювати оперативну ситуацію і нести повну відповідальність за цю галузь. В рамках передбачених змін перед управлінням реклами стояло завдання провести інвентаризацію всіх потужностей, можливостей і умов. Що й було зроблено. За результатами цієї роботи склали список питань, які треба вирішувати першочер-

гово. У процесі інвентаризації була оновлена база зовнішньої реклами.

Крім цього, Артем Біденко розповів, що до реалізації плануються й нові нормативи, які повинні істотно полегшити взаємодію всіх гравців цього ринку. Щоби нормативи відповідали високим стандартам і були дійсно ефективними, управління реклами КМДА запрошує до співпраці експертів і сподівається на їхню допомогу в підготовці документації, зокре-

ма — нових технологічних карт та інших документів.

Що стосується поліпшення законодавчої бази, то зараз підготовлено цілу низку пропозицій і законодавчих актів, які будуть проголосовані найближчим часом на сесії Київради. Якщо говорити про суто економічні показники, то, за словами Олега Калиниченка, тут ситуація хоч і складна, але щодо багатьох позицій досить обнадійлива. Так, якщо в 2013 році «Київреклама» принесла в скарбницю міста 146 млн грн, то в 2014 році — понад 170 млн грн. І це при тому, що кількість носіїв зовнішньої реклами за останній рік значно скоротилася (на 1600 одиниць). Це було досягнуто завдяки тому, що триває процес виходу сфери з тіні ■

МІСТО

Є бюджет!

■ В остаточному варіанті на 41 млн грн збільшили доходи і заклали гроші на харчування школярів

Учора Київрада прийняла бюджет та програму соціально-економічного розвитку міста на 2015 рік. За документи проголосували 85 і 87 депутатів відповідно. Макропоказники без суттєвих змін — 22,2 млрд грн доходна частина. 20 млрд грн — видатки. Доходи збільшено на 41 млн грн. 110 млн грн віднайшли для повернення харчування учнів 1-4 класів. Збережено муніципальні надбавки для медиків і освітян.

Igor СВАЧІЙ | «Хрещатик»

Учора Київрада прийняла бюджет та програму соціально-економічного розвитку міста на 2015 рік. За документи проголосували 85 і 87 депутатів відповідно

НА ПОЧАТКУ вчорашнього засідання сесії Київради представили двох нових депутатів, які перемогли на проміжних виборах. По 57-му мажоритарному виборчому округу пройшов Святослав Кутняк — народився 12 червня 1992 року; освіта вища юридична; працює в ТОВ «ФарКоС»; член політичної партії Всеукраїнське об'єднання «Свобода»; проживає в місті Києві; судимість відсутня. На 8-му окрузі переміг Юрій Сулига — 1971 року народження; освіта вища; голова правління благодійного фонду «Міський центр «Правозахисник»; позапартійний; суб'єкт висування — територіальна організація партії «Блок Петра Порошенка»; судимість відсутня. Обом видали посвідчення та значки депутата.

Хоча на порядку денному вчорашньої сесії стояло всього два питання — бюджет та програма соціально-економічного розвитку 2015 року, міський голова Віталій Кличко вніс ще одне як невідкладне. «Вважаю, що в ці складні часи, коли вся країна згуртувалася для захисту своєї територіальної цілісності та демократичних цінностей, Київська міська рада має висловити свою позицію та підтримати Звернення Верховної Ради України, відповідно до якого Російська Федерація визнається державою-агресором», — зазначив мер. Звернення парламенту України до ООН, Європарламенту, ПАРЄ, ОБСЄ, ГУАМ, до парламентів держав світу про визнання Російської Федерації агресором підтримали 105 столичних депутатів. Також депутатський корпус Київради хвилиною мовчання вшанував загиблих захисників і мирних жителів — жертв терористів.

Що стосується бюджету, то, за словами Віталія Кличка, до головного кошторису столиці було негайно закладено кошти для будівництва нового гідровузла, який забезпечить очистку води в Бортничках. Об'єкт буде завершений до кінця цього року.

Міська влада розробила план дій щодо ситуації, яка склалася в цьому районі столиці. Для місцевих мешканців організовані профілактичні медичні заходи, проводяться обстеження. До того ж, КМДА звернулася до прокуратури з вимогою розслідувати причини, встановити та притягнути до відповідальності винних у забрудненні води в Бортничках. «Я прошу прокурора міста Києва взяти розслідування цієї справи під особистий контроль. Щоб такі ситуації не повторювалися — всі винні мають бути покарані», — відзначив Віталій Кличко.

Голова бюджетної комісії **Андрій Странніков** сказав, що основні макропоказники бюджету від часу презентації суттєво не змінилися. Доходна частина 22,2 млрд грн. Видаткова — близько 20

млрд грн. Водночас за ці дні вдалося збільшити статті доходів на 41 млн грн. «Бюджетна комісія змогла підняти планку надходжень по таких заходах, як доход від МАФів (пайова участь) до 75 млн грн, від паркування — до 55 млн грн, реклами — до 111 млн грн», — поінформував Андрій Странніков. Що ж до видатків, запевнив голова бюджетної комісії, то тут збережено всі соціальні стандарти. Це й субсидії для малозабезпечених, муніципальні надбавки до зарплат освітянам та працівникам медичної галузі. Збережено харчування в лікарнях, а також повернуто безоплатне харчування учнів 1-4 класів загальноосвітніх шкіл. «Найголовніша новина — дитяче харчування повертається у 1-4 класи шкіл. На ці потреби відшукано 110 млн. Це було не так просто. Перекинули з резервного фонду 20 млн і 90

млн — з фінансової підтримки «Київпастрансу», — сказав Андрій Странніков. Він також додав, що місто знайшло гроші для фінансування дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Раніше вони фінансувалися державою за рахунок Фонду соціального страхування. Ну, а ще відбулося збільшення асигнувань районним адміністраціям в розмірі 90 млн грн на проведення капремонтів житлового фонду плюс 10 млн — на дитячі майданчики. Додаткових 120 млн виділили на капітальний ремонт доріг.

Доволі дискусійним було обговорення місцевих податків та зборів. Зокрема — плати за землю. Наприклад, лунали пропозиції не збільшувати ставку для підприємств-виробників. Мовляв, це може стати критичним ударом за й без того складної економічної ситуації. «Обговорювали — надавати пільгу або виключення промисловим підприємствам. З одного боку, ми розуміємо, що підприємства знаходяться в скрутному становищі. Ринки збуту частково втрачені. З іншого боку — є несправедливим створення дискримінаційних процесів стосовно інших підприємств, які оформили свої ділянки і сплачують вищу ставку плати за землю», — роз'яснив секретар бюджетної комісії **Георгій Ясинський**. За його словами, сумлінні землекористувачі сплачують 3-12 % від нормативної оцінки. Тоді як ті, хто не оформив ділянку — всього 1 %. «Це не підвищення ставки, а відновлення справедливості. Пільги ж для виробників вже закладені в нормативній оцінці. Адже є коефіцієнти для земель виробничого призначення, комерційного, житлового. Землі виробничого призначення мають нижчу оцінку», — сказав пан Ясинський. Отже, рівні умови сплати за землю будуть чинні з 1 січня 2016 року.

Певне непорозуміння сталося під час обговорення питання податку на нерухомість. Декотрі депутати запропонували позбавити пільги по цій сплаті споруди та приміщення Православної церкви Московського патріархату. Цю ідею підтримали 78 депутатів. «Є речі, які, можливо, не ідеально, не досконало відповідають чинному законодавству. Але мають велике моральне значення. В нинішній ситуації чи маємо ми надавати пільги тим, хто нерідко займається проросійською агітацією, підтримує терористів, а іноді навіть відмовляється відспівувати наших полеглих хлопців — бійців АТО? Ми проголосуємо за цю поправку. А далі хай вони з нами судяться», — сказав депутат **Олександр Харченко**. Віталій Кличко згодом зазначив, що таке рішення суперечить Конституції, зокрема — статті про рівність і за релігійними ознаками, тому, швидше за все, цю поправку буде скасовано.

Загалом же за бюджет проголосували 85 обранців, за програму соціально-економічного розвитку — 87. «За багато років це перший чесний, прозорий бюджет столиці. Ми залучили киян до його розробки — і спершу саме громаді презентували проекти. Прийняття сьогодні бюджету та Програми соціально-економічного розвитку-2015 — дуже важливий крок. Але ми й далі повинні спільно забезпечити жорсткий контроль за використанням коштів та упередити можливі зловживання», — сказав Віталій Кличко ■

думки депутатів Київради

Час пріоритетного фінансування!

Віталій ДАНИЛЕНКО,
голова постійної комісії
Київської міської ради
з питань сім'ї, молоді та спорту:

«Як голова постійної комісії Київської міської ради з питань сім'ї, молоді та спорту, мені часто доводиться розглядати питання неефективного вирішення проблем на місцевому рівні. Професійний керівник повинен оперативного реагувати на зміни, виконувати свою роботу, приймаючи вольові рішення та брати на себе відповідальність за всі процеси, намагатися уникати безглузвих пояснень невиконання тих чи інших зобов'язань лише перешкодами зовнішнього характеру. Саме тому під час роботи комісія звертає увагу на вплив внутрішніх факторів, відповідність керівника займаній посаді. Адже часто виявляється, що проблему можна було попередити, провівши ряд профілактичних заходів, що дозволило б значно заощадити кошти міського бюджету. На жаль, це непоодинокі випадки.

Але зізнаюсь, що доводиться мати справу і з представниками нового покоління управлінців — амбітними, висококваліфікованими, які здатні критично мислити та діяти. Вони не шукають причин, чому «ні» — вони доповідають, що було зроблено для того, щоб було «так». А головне, мене, як людину бізнесового середовища, прагматичну, яка день за днем наполегливо працює, тішить, що вони одразу пророковують коефіцієнт «прибутку» для держави.

Наше знайомство з керівником Київського молодіжного центру праці Анною Куценко було складним: переді мною та членами комісії постало питання про доцільність збереження установи. Я скептично ставлюсь до організацій, які надають послуги, використовуючи лише наявний ресурс, який залишився їм у спадок. Щиро вважаю, що в часи новітніх технологій варто залучати додаткові ресурси для оптимізації та організації усіх процесів, ефективнішого використання площі, часу та кадрів. Приємно чути, що наразі Центр — це не тільки комунікаційна платформа, здатна забезпечити діалог між владою та молоддю, а й перспективний унікальний муніципальний проект. Організація здатна забезпечити реалізацію програм та заходів для молоді завдяки надходженню коштів з власної господарської діяльності, зменшуючи навантаження на бюджет столиці.

Вважаю, що в умовах соціально-економічної ситуації, що склалася, важливо забезпечити мінімізацію негативних впливів кризових чинників та знизити напругу серед населення. Саме тому необхідно підтримати збереження та розвиток організацій, які опікуються питаннями реалізації державної політики з питань молоді. Такою вбачається мені сучасна концепція діяльності Київської міської влади.

Невирішені проблеми працевлаштування спричиняють зміну структури ціннісних орієнтацій молоді. Якщо сьогодні не надати молоді платформу для розвитку, то годі й сподіватися на здорову націю і чистий генфонд. Молодь — наш головний пріоритет. І саме зараз настав час пріоритетного фінансування!»

Майже воєнний стан

■ Депутати визнали Росію агресором і радять киянам бути пильними

Те, що протягом року було у багатьох «на язиках», відтепер підтверджено офіційно. Російська Федерація є країною-агресором відносно України. Резонансну заяву Верховна Рада ухвалила на позачерговому засіданні, витративши на це менше, ніж півгодини. Основні дискусії спалахнули навколо інших актуальних питань, котрі напряду пов'язані з безпекою держави та суспільства. У коментарях депутати не приховували, що ситуація складна, і радили бути пильними. Особливо киянам.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

НА ПІДТРИМКУ проекту постанови «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» висловився 271 народний обранець. У тексті документа наведено чимало аргументів на користь того, що РФ є державою-агресором. До таких різких формулювань депутати вдалися після обстрілу Маріуполя та загибелі близько 30-ти мирних жителів. Але ко-

ли гинуть люди, чи досить слів? Чи не запізно є заява? Як пояснив перший віце-спікер Андрій Парубій, «Путін хоче переконати, що у нас тут громадянська війна. Нам було дуже важливо на політично-символьному рівні зафіксувати, що ми вважаємо Росію країною-агресором, що «ДНР»-«ЛНР» — це просто фікція, створена Путіним для прикриття своїх дій». Окрім того, заява важлива і для міжнародних організацій, «котрі говорять, як же ми можемо визнати Росію країною-агресором, якщо ви її не визнали». Народний депутат (фракція Радикальної партії) Ігор Мосійчук зі свого боку наголосив, що заява стане відправ-

ною точкою для подальших дій: «Ми повинні бути послідовними у своїх діях. Визнали агресором — далі буде нота РФ».

Перший заступник голови фракції партії «Блок Петра Порошенка» Ігор Кононенко також зазначив «Хрещатику», що заява повинна мати конкретні наслідки: «Ще тиждень-два тому в Європі тривала дискусія, чи подовжувати дію санкцій проти РФ, нині це питання у порядку денному відсутнє. Натомість обговорюється третя хвиля санкцій». Окрім того, українська делегація у ПАРЄ веде боротьбу із проросійським лобі, яке, на жаль, поповнилося Грецією, аби делегацію РФ позбавити права голосу. «Ми вважаємо, що цією заявою допомагаємо нашим», — сказав депутат. Нарешті, сам факт визнання Росії державою-агресором, якщо до думки Верховної Ради України доєднається світове співтовариство, тягне низку санкцій, «і ми вважаємо, що сьогоднішньою заявою запустили цю процедуру».

Поки що, як зазначив Андрій Парубій, ситуація краща, ніж могла бути. Прориву не сталося. Але у країні фактично війна. «Хрещатик» запитав у депутатів, чого чекати киянам, і що вони можуть

Фото Бориса КОРУСЕНКА

зробити для власної безпеки. Ігор Мосійчук порадив бути пильними і серйозно зайнятися вихованням. «Треба поновити у школах військово-патріотичне виховання і почати масовий всеобуч населення. Київ є одним із міст, що під прицілом терористичних організацій зі зрозумілих причин. Тому ми мусимо готувати населення до того, щоб виявляти підозрілих осіб, підозрілі предмети, підозрілі організації та повідомляти про них», — наголосив він. Але «я виключаю, що війська окупантів дійдуть до столиці України». Він також порадив не піддаватися паніці, котра завжди була зброєю агресорів.

Колишній командир батальйону «Айдар», а нині народний депутат Сергій Мельничук, також порадив киянам бути пильними і виключив прорив ворога до підступів на столицю: «Ім тоді треба підтягнути резерви: пальне, боеприпаси. Ми їм цього не дамо. Тому це утопічні страхи». Коментуючи

малоймовірну ситуацію обстрілу з повітря (повітряна атака), він зазначив, що це підштовхне наших партнерів допомогти Україні з авіацією, повітряною обороною, і це Росія розуміє, тому удару з повітря не буде.

Ігор Кононенко у свою чергу виключає і можливість теракту: «Хоча, як показує досвід останніх років, у світі ніхто від цього не застрахований, у Києві достатньо серйозну роботу веде КМДА». До того ж, за словами депутата, на сьогодні змінено керівництво управління з надзвичайних ситуацій і, «за моєю інформацією, зовсім інший рівень кваліфікації та стиль роботи». Та й правоохоронні органи у столиці пильнують і серйозно ставляться до кожного повідомлення про замінування і т. п. Головне — не впадати у паніку та менше часу проводити у соцмережах, де представники агресора розгорнули справжню «психологічну» війну. Отже, киянам боятися нічого. Але й ловити гав не варто ■

Фото www.chelustk.ua

Козацька варта

■ Громадські організації закликають відродити славне минуле заради мирного майбутнього

В умовах військової агресії перші думки — про обороноздатність держави. Як не згадати про славних предків — козаків? Громадські організації пропонують узаконити козацтво в якості воєнізованих структур і сформувати загони територіальної оборони. Обговоренню серйозної ініціативи було присвячено круглий стіл, що відбувся днями у Києві.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

ВЕРХОВНИЙ отаман Громадської спілки «Об'єднане козацтво України» Валентин Соколовський, представляючи відповідну концепцію, зазначив, що Національної гвардії, міліції та СБУ недостатньо для оборони української території: «Не дай Бог, звідти, від Чернігова, прийдуть агресори. Чим крити? Немає чим». Територіальні загони оборони, створені на базі козацьких громадських організацій, могли б гарантувати безпеку територій, бо «це люди, які живуть у цих місцях, знають їх» і «я переконаний у тому, що козацтво буде стрижнем захисту». За його словами, в Україні 1347 козацьких організацій, і «при

певній підтримці держави вони могли б бути великими, значними. Сьогодні йде війна. Треба виховувати молодь, щоб через 5-10 років ми мали здорову, сильну, інтелектуальну націю». Відродження козацтва, у тому числі й на законодавчому рівні, дозволить сформувати багаточисельну й потужну армію захисників Вітчизни. Окрім іншого, такі загони, прив'язані до певних територій, забезпечать громадський порядок у регіонах і стануть запобіжниками розповсюдження «заризи сепаратизму».

У свою чергу колишній начальник Генштабу Збройних Сил України Анатолій Лопата наголосив, що про-

позиція полягає, окрім іншого, у визнанні козацьких організацій громадськими військовими, щоб «козацькі структури були скрізь, де є народ України», і відігравали значну роль у справі оборони. І тоді країна буде якнайкраще забезпечена людськими ресурсами.

Пропозиції відродити козацтво є вельми доречними ще й тому, що, як наголосив голова Спілки офіцерів України Олександр Скіпальський, Путін веде з нами війну на рівні 6-го покоління: береже живу силу і використовує виключно техніку. А ми відповідаємо діями на рівні війни 5-го покоління. Тому стрімке збільшення людського ресур-

су ЗСУ зміцнить наші позиції у збройному протистоянні. Але водночас генерал порадив владі «не збагачувати особисто, не скуповувати за кордоном маєтки, а дійсно підтягувати паски. Їх потрібно стягнути з Олімпу, але так, щоб не підіграти нашо-му ворогу — Путіну».

Активісти відродження українського козацтва наводять приклад, що Росія своїх козаків узаконила. Потрібний закон про козацтво й Україні. Але як його зустрінуть у Верховній Раді? Виявляється, проект як мінімум може розраховувати на пильну увагу. Але шанси на його ухвалу прорахувати складно. Так, депутат Верховної

Ради Ігор Мосійчук наголосив, що «козацтво України ми відроджуємо 24 роки». Щож до інших ініціатив, то «я ставлюся позитивно до того, щоб створити такий військово-патріотичний «вишкіл» у школах, який призведе до формування громадянина України — захисника Вітчизни». Можна зробити висновок, що, на думку парламентарія, шкільного виховання та навчання населення достатньо для підвищення обороноздатності України.

Чому ідея узаконити козацтво як воєнізовану організацію буде ретельно вивчатися у парламенті, пояснив народний депутат Ігор Кононенко. Він звернув увагу на

те, що подібні питання потрібно вирішувати максимально зважено, особливо з огляду на ситуацію в країні. «Наскільки я «за» муніципальну поліцію і за те, щоб дільничні інспектори підпорядковувалися місцевим органам влади, настільки я категорично «проти» різноманітних громадських воєнізованих формувань, приватних армій, котрі, ні для кого не секрет, у нас є негласно, коли ті чи інші батальйони спонсоруються певними особами або групами осіб. Армія має бути армією, під контролем Генштабу та Президента як Верховного Головнокомандувача. Ось тоді у нас буде порядок. І армія на те й армія, що має бути вертикаль влади (управління) та єдиноначаліє. Одна людина має відповідати за боездатність армії і, відповідно, за результат. І будь-які громадські воєнізовані формування зі всіма благами намірами, на мій погляд, це є підриив стабільності й обороноздатності країни», — наголосив політик.

Відтак можна зробити висновок, що «ініціатива низу» щодо узаконення козацтва спричинить у Верховній Раді жваві дискусії. Утім, це є позиції парламентаріїв двох фракцій. Результат проходження відповідного законопроекту, у разі його появи, може бути й позитивним ■

СПОЖИВАЧ

Під напругою

■ Хто має відповідати за перегорання побутових приладів

Інколи споживачі стають заручниками ситуації, коли через перепади напруги виходить з ладу телевізор, комп'ютер чи холодильник. Ситуацію ускладнює те, що у більшості житлових будинків проектна здатність будинкових мереж не розрахована на сучасні навантаження побутових приладів. Внаслідок чого вони легко перегорають. Як діяти в подібних випадках, дізнавався «Хрещатик».

Світлана МАЖУРІНА | «Хрещатик»

У КІНЦІ минулого року більшість українців потерпали від віялових відключень світла. Крім того, що це доставляло масу незручностей, «під удар» подекуди потрапляла й побутова техніка, яка виходила з ладу через стрибки напруги. Не оминула подібна халепка й декого з киян. Та якщо техніка горить не з вини самого споживача (як і було в цих випадках), за словами фахівців, він має повне право на компенсацію. Щоправда, спочатку це ще треба довести.

У ПАТ «Київенерго» зі свого боку виправдовуються: однією з причин перегорання побутових приладів є те, що «переважна частина житлового фонду столиці — 70-х

років забудови. І стан внутрішньобудинкових мереж в таких будинках нерідко призводить до перепадів напруги внаслідок використання потужних побутових електроприладів, на які не розрахована проектна здатність мереж». Експерти, відповідно, радять встановлювати, наприклад, реле контролю напруги.

Разом з тим у прес-службі комунального монополіста столиці визнають: у випадку, якщо причетність компанії до пошкодження побутових приладів буде доведена, матеріальний збиток буде відшкодований нею в повному обсязі. Якщо ж несправність виникла у внутрішньобудинкових ме-

000 www.odesa-life.com.ua

режах, то ліквідувати їх, а отже і компенсувати збитки, спричинені цими несправностями, мають КП УЖГ (комунальні підприємства по утриманню житлового господарства), оскільки саме у них на балансі вони перебувають, реалізують у прес-службі.

Заступник голови КМДА Петро Пантелеев в коментарі «Хрещатику» підтверджує, що в кожному випадку потрібно знайти відповідальну сторону. «Електроенергію в квартиру постачає «Київенерго», але певну функцію виконує також і ЖЕК. Тож, якщо сталася аварія,

створюється комісія, складається акт про подію (який є основним документом для компенсацій), знаходяться винні,— пояснює він.— Комісія складається за заявою мешканців і буде включати представників ЖЕКу і «Київенерго» та, можливо, когось із зацікавлених представників». Як наголошує пан Пантелеев, розвиток справи та її кінцевий результат контролює, в першу чергу, постраждала сторона. Адже саме споживач зацікавлений в отриманні компенсації. Бувають спірні випадки, тоді справи вирішуються у суді.

В Інспекції з питань захисту прав споживачів у м. Києві у свою чергу нагадують, що, відповідно до пп. 41 та 43 «Правил користування електричною енергією для населення», споживач електроенергії має право на відшкодування, згідно із законодавством, збитків, заподіяних внаслідок порушення його прав, та на якісне обслуговування енергопостачальником електромереж і приладів обліку, а енергопостачальник несе відповідальність за шкоду, заподіану споживачу або його майну ■

■ Пані Яно, як регулюються відносини між постачальником електроенергії та споживачами?

Я. Б.: Відносини між споживачами електричної енергії та енергопостачальниками регулюються «Правилами користування електричною енергією для населення», затвердженими постановою Кабміну від 26.07.99 р. № 1357, Законами України «Про електроенергетику», «Про захист прав споживачів» та іншими нормативно-правовими актами.

Споживання електроенергії здійснюється на підставі договору про користування електроенергією між споживачем і енергопостачальником. Договір про постачання електроенергії є основним документом, який регулює відносини між постачальником електроенергії за регульованим тарифом, що здійснює свою діяльність на закріпленій території, та споживачем і визначає зміст правових відносин, прав та обов'язків сторін. Контроль за фактичним навантаженням електроустановок споживачів, яким установлені граничні величини електричної потужності, має здійснюватися засобами вимірювальної техніки, що фіксують середню за 30 хвилин величину потужності у періоди контролю максимального навантаження енергосистеми.

■ Якщо в результаті перепадів напруги згоріла побутова техніка, чи має право споживач на компенсацію?

Я. Б.: У разі не передбаченого умовами договору переривання

постачання електроенергії з вини електропередавальної організації або постачальника та/або відпуску електроенергії, параметри якості якої перебувають поза межами показників, зазначених у договорі, споживач має право на повернення йому коштів у розмірі, визначеному відповідно до законодавства України.

■ То як діяти споживачу щодо захисту своїх прав?

Я. Б.: У разі порушення енергопостачальником умов договору споживач повинен звернутися з письмовою заявою до нього, в якій зазначити дату, час, коли сталася перенапруга, перелічити побутові товари, які вийшли з ладу внаслідок її дії. Після цього споживачу необхідно викликати представника енергопостачальника

Правовий лікбез

■ Як споживачам отримати компенсацію: алгоритм дій

Якщо через перепад напруги перегоріла техніка і ви вирішили вимагати компенсацію, варто пам'ятати, що при оформленні документів важливу роль грає кожна дрібниця і без фахових порад тут не обійтись. Тож «Хрещатик» звернувся за відповідною консультацією до юриста адвокатської компанії «Кравець і партнери» Яни Бабенко.

Світлана МАЖУРІНА | «Хрещатик»

для складання та підписання акта-претензії споживача, в якому зазначаються терміни, види, відхилення показників з надання послуг тощо.

■ Як оформлюється претензія споживача до виконавця?

Я. Б.: Акт-претензія складається споживачем та представником енергопостачальника і скріплюється їхніми підписами. Якщо представник енергопостачальника не прибуде впродовж трьох днів із дня звернення у містах або семи днів — у сільській місцевості, то споживач має право скласти акт-претензію у довільній формі. В разі відмови представника енергопостачальника від підписання акта він вважається дійсним, якщо його підписали не менше ніж три споживачі (або споживач і вибор-

на особа будинкового, вуличного, квартального чи іншого органу самоврядування). Акт-претензія споживача подається енергопостачальнику, який у 10-денний термін усуває недоліки або надає споживачеві обґрунтовану відмову щодо задоволення його претензій. У випадку відмови енергопостачальника провести необхідні заміри параметрів якості електроенергії споживач має право сам організувати їх проведення (це може зробити організація, яка має відповідні повноваження або дозволи). У цьому випадку енергопостачальник повинен відшкодувати витрати споживача.

Також потрібно звернутися до відповідних спеціалізованих сервісних центрів для проведення ремонтів побутової техніки, яка вийшла з ладу. Обов'язково за-

просити акти технічного обстеження з зазначенням причини виходу її з ладу, а саме — перепад напруги та квитанції щодо сплаченої вартості ремонтних робіт. Після цього необхідно звернутися до енергопостачальника з письмовою вимогою про відшкодування матеріальних витрат за ремонт техніки відповідно до квитанції про сплату ремонтних робіт або вимогою про повернення вартості техніки, на яку є висновок щодо неможливості ремонту. Для цього необхідно надати копії розрахункових документів з магазинів, що засвідчують вартість техніки.

■ А якщо енергопостачальник відмовиться компенсувати споживачу нанесені збитки чи не відреагує на скаргу належним чином?

Я. Б.: Споживач за наявності всіх вищезазначених документів та звернень повинен звернутися до суду за захистом своїх прав, як це передбачено ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів». Від сплати судового збору споживачі звільняються. Компенсацію за отриману моральну шкоду споживач може одержати тільки в судовому порядку. Спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів є Державна інспекція з питань захисту прав споживачів та її територіальні органи в областях, містах Києві. Споживач має право звернутися до даної інспекції у випадку порушення його прав відповідними суб'єктами ■

Самодостатність від жовтня

■ Децентралізація має завершитися до місцевих виборів восени нинішнього року

Після децентралізації бюджетних відносин, коли були внесені відповідні правки до Податкового та Бюджетного кодексів, Верховна Рада розпочала другу хвилю реформування місцевого самоврядування. Планують ухвалити пакет проектів і до осені встигнути внести відповідні зміни до Конституції України. І проводити місцеві вибори до нових органів самоврядування. На рівні Києва — свої процеси. Столиця от-от отримає відновлені райради. Точніше, нові. Які матимуть підтримку не лише активістів громади, але й більшості киян.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

СЬОГОДНІ більшість киян виступає за відновлення районних рад. Такий висновок можна зробити, зокрема, і з результатів голосування на персональному сайті столичного депутата, голови постійної комісії Київради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Олександра Бродського. Зокрема на запитання «Чи потрібні Києву райради?» зі 132-х відвідувачів, котрі взяли участь у голосуванні, «Так» відповіли 111 осіб, і лише 21 особа натиснула позначку «Ні». Щодо кількості депутатів — до речі, «гаряче» питання стосовно райрад, — то воно хвилює меншу кількість користувачів. 91 особа відповіла на це запитання. З них більшість (71

Фото Олександра ВАНЮКА

користувач) висловилися за комплектацію райради 20–40 депутатами, 20 осіб поставили «Так» під кількістю депутатів від 50 до 80 чоловік. Приблизно таку ж кількість відвідувачів (94 особи) хвилює принцип обрання депутатів до райрад. 68 з них за мажоритарну систему, 26 — за пропорційну.

Як зазначив Олександр Бродський в одному з коментарів у рамках дискусії про райради, завдання стоїть наблизити владу до її джерела — народу. «Людина більшості питань має вирішувати на місці проживання і не витратити час на поїздки до центральних органів влади. Причому, не виключено, що наступним кроком буде передання повноважень на мікрорайони, як у Європі», — наголосив він.

Наближення влади до киян має дати позитивний ефект, оскільки на сьогодні на одого депутата Київради припадає майже 50 тисяч столичних мешканців. Про це на своїй сторінці у соціальній мережі пише депутат Київради Тетяна Меліхова. За її словами, районні ради Києва обираються з представництва — один депутат приблизно на

3 тисячі киян. «Отже, кожен із нас або житиме поруч із депутатом, або бачитиме його щодня і зможе особисто вимагати вирішення актуальних проблем району, мікрорайону, вулиці, будинку тощо», — зазначила депутат.

Крім того, важливим чинником є й те, що депутати райрад, як і Київради, не отримують зарплат, для їхньої діяльності не передбачені кабінети і автомобілі, вони не мають оплачуваних помічників і консультантів.

У свою чергу, депутати Київради нагадують і про критичні зауваження, що лунали раніше, під час обговорень теми райрад у столиці. Наприклад, Рена Назарова на своїй сторінці у соціальній мережі нагадала про ті застереги, які висловлювалися п'ять років тому учасниками обговорення теми у передачі «Київський форум». За словами депутата, в студії неодноразово лунала думка, що районна влада дублює багато функцій міської. До того ж, нерационально розпоряджається комунальною власністю і що місце у районній владі легше купити, а отже — вона відображає,

перш за все, інтереси місцевого бізнесу й безсила вирішувати проблеми киян.

У коментарях, у постах висловлюються думки, що, з одного боку, райради мають бути наповнені якісним змістом, з іншого — вони потрібні, адже хто знає проблеми району краще за його мешканців!

Тож дискусія навряд чи припиниться й після ухвали рішення Київрадою. Але головне те, що громада і депутати спільно вибудовують оптимальну систему управління столицею.

Доки депутати дискутують та визначаються щодо райрад, кияни мають змогу попрактикуватися у народовладді, буквально не виходячи з власних осель. Київрада вже ухвалила рішення про уповноважену особу багатоквартирного будинку з питань ЖКГ. Такий крок мав на меті запровадження контролю громадою найкорумпованішої сфери нашого життя. Тож кияни можуть вже взятися до роботи на рівні будинків.

Що ж до райрад, то, в разі ухвали Київрадою відповідного рішення, вибори до них, не виключено, відбудуться одночасно з черговими виборами до місцевих рад у жовтні 2015 року.

До речі, й самі місцеві ради можуть зазнати суттєвих змін. Депутати Верховної Ради спільно з урядовцями та представниками місцевої влади й самоврядування окреслили масштабний фронт робіт.

Нову хвилю децентралізації у вигляді законопроектів у парламенті очікують вже в лютому, щоб ухвалити їх у безрезні. Особливо — законопроекти про добровільне об'єднання територіальних громад і про засади державної регіональної політики. Обидва документи, як тільки будуть готові до розгля-

ду, потраплять на обговорення «по-за чергою», як невідкладні.

Поспішати треба, оскільки є плани до осені встигнути внести відповідні зміни до Конституції України та ввести в дію весь пакет законів щодо нових засад місцевого самоврядування. І проводити місцеві вибори до нових органів самоврядування.

Момент істини для реформи місцевого самоврядування наближається. Повернути назад неможливо, бо на місцях вже розпочато відповідні перетворення, про що, зокрема, свідчить й ініціатива створити районні ради у місті Києві ■

ДО СЛОВА

Районні ради швидше приймають бюджети

Районні ради, а також районні у містах ради швидше за інші структури місцевого самоврядування ухвалюють місцеві бюджети. Поступаються лише обласним. Такий висновок можна зробити з інформації Міністерства фінансів України про бюджетний процес на місцях. Станом на 23 січня 2015 року затверджено 3888 місцевих бюджетів, або 33,1 % від їх загальної кількості (11 761). Лідерами є обласні ради (76 % від загальної кількості, або 19 бюджетів), а на другому місці в цьому «рейтингу» — районні та районні у містах ради, що затвердили 61,5 % від загальної кількості бюджетів (або 321 документ). За ними — міські ради міст обласного значення (57,6 %, або 98 бюджетів). Майже однакові темпи у селищних (31,8 %, або 236 бюджетів) та сільських (31,3 %, або 3136 бюджетів) рад. Із 669 місцевих бюджетів, які мають прямі міжбюджетні відносини з державним бюджетом, затверджено 431 місцевий бюджет, або 64,4 %. Затверджено всі такі бюджети в Закарпатській та Київській областях.

Свою долю — своїми руками

■ Столична громада готова відновити районні ради у новому форматі

Реформа місцевого самоврядування, хоч як її розкладай на аспекти та законопроекти, має одну головну мету — дати людям важелі для самостійного «будівництва» власного життя. Тому й неможливо здійснити її тільки ухвалою певних нормативних актів, проголосити «згори». У децентралізації влади мають взяти активну участь саме члени громади. У Києві цей процес, що його дехто назвав «пробудженням громад», незабаром, не виключено, матиме конкретне втілення. Київрада перебуває за крок від відновлення районних рад у столиці. Щоправда, не стільки відновлення, скільки створення нових. Що це означатиме для громади та для децентралізації влади? «Хрещатик» запитав у столичного депутата, голови постійної комісії Київради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків Олександра Бродського.

Ганна КАСІЧ | «Хрещатик»

■ Як, за вашими враженнями, реагує громада Києва на децентралізацію влади?

О. Б.: В умовах, що склалися в державі в цілому і в столиці зок-

рема, назріла гостра проблема змін. Змін не декларованих, а реальних. Для цього потрібна не тільки політична воля, але й сильні люди, здатні на проведення цих

змін. Порадившись з громадою через проведення одинадцяти круглих столів у всіх районах Києва, вислухавши думку представників громади, можу сміливо ска-

зати: сьогодні місту потрібні районні ради.

■ Але ж районні ради були ліквідовані свого часу саме через їхню неефективність...

О. Б.: Відразу відповідаю опонентам: це будуть ради з новими повноваженнями, обрані за мажоритарною системою. Кількість депутатів встановлена, виходячи з повноважень, а вже через підняття свідомості мешканців до-

беремо до складу нових рад гідних членів територіальної громади. Ми довго зважували ризики і вигоду, перш ніж вийти на це важливе рішення. На цьому ми не зупиняємося. Надалі будемо розвивати громадську ініціативу щодо вдосконалення системи управління районами в столиці.

■ Наскільки активним є процес створення ОСНів у столиці?

О. Б.: Активізована робота Органів самоорганізації населення (ОСН). Думаю над створенням асоціативних утворень через самоорганізацію. Цьому сприятиме проведення децентралізації влади. Відрадною є активізація членів територіальних громад. І нехай сьогодні частина громади ще не усвідомлює, що все залежить від нас самих. Ініціативи громад вже про себе не тільки заявили, але й перейшли в площину практичної реалізації. Підвищимо рівень свідомості громади — отримаємо якісні зміни в житті. Мудро кажуть: свою долю — своїми руками ■

Михайло МАКАРЕНКО:

«Найкраща нагорода для нас — здорова дитина та її матір»

Київський міський пологовий будинок № 5 — заклад для столиці унікальний. Адже саме тут надають допомогу вагітним жінкам з екстрагенітальною патологією. Щорічно у цьому медичному закладі приймають до 4,5 тисячі пологів, 80 % з яких — у жінок, які мають певні вади власного здоров'я. «Хрещатик» поспілкувався з головним лікарем пологового будинку, депутатом Київради Михайлом Макаренком щодо особливостей перебігу вагітності породіль з екстрагенітальною патологією, реабілітації їхніх немовлят та перспектив створення на базі медичного закладу перинатального центру.

Олена ЗАРЕЦЬКА | «Хрещатик»

Михайле Васильовичу, роз'ясніть будь ласка, що таке екстрагенітальна патологія?

М. М.: Це будь-яка патологія здоров'я, що не пов'язана з жіночими статевими органами. Наразі всі вагітні Києва, які мають такі відхилення, спостерігаються та народжують саме у цьому пологовому будинку. Щорічно наші лікарі приймають до 4,5 тисячі пологів. І 80 % з них — це саме ті жінки, які мають екстрагенітальну патологію. Вони отримують тут допомогу перед вагітністю, спостерігаються під час її перебігу, проходять стаціонарне профілактичне лікування. Тут народжують і ще певний час перебувають під наглядом лікарів після пологів. Тобто у медичному закладі працюють не лише акушери-гінекологи, а й ті лікарі, які спеціалізуються на різних захворюваннях. Раніше практично будь-

яка патологія була протипоказанням до вагітності, адже вважалася прямою загрозою для життя. Зараз цей перелік дуже малий.

На базі вашого медичного закладу планувалося створити перинатальний центр. На якій стадії триває робота?

М. М.: Екстрагенітальна патологія може призвести до ускладнення перебігу самої вагітності і здоров'я жінки. Найскладніше — це передчасні пологи, які зазвичай виникають у породіль з серйозними хворобами. Саме тому в Києві ще декілька років тому було вирішено створити з семи пологових будинків і одного пологового відділення три перинатальні центри. Один з них — на базі нашого медичного закладу. Перший з них був створений на базі пологового будинку № 7. У ньому приймають передчасні пологи з 22-х

тижнів (звичний термін — 37-40 тижнів). Але контингент цього медзакладу переважно здорові жінки. Ще два пологові будинки так і не відкрилися у зв'язку з ситуацією в країні. Але вони все одно потрібні місту. Якщо раніше ми намагалися отримати державні гроші, то зараз вже розроблений і пройдено відповідні комісії інвестиційний проект щодо будівництва на базі нашого медичного закладу перинатального центру.

Які завдання дозволить вирішити створення такого медичного закладу?

М. М.: Як уже зазначалося, часто жінки з патологією народжують передчасно. І ми надаємо немовлятам усю необхідну допомогу десь протягом 7-10-ти днів. Далі ми переводимо дітей на другий етап виходжування новонародже-

них. І це не зовсім правильно. Адже процес реабілітації немовлят повинен бути неперервним — від народження і до моменту, коли дитина з мамою йде додому. Науковий та й власний досвід засвідчують те, що коли дитина з матір'ю знаходяться весь час разом, результат реабілітації новонароджених покращується. Безперечно, для дитини материнська присутність має позитивний вплив. І недооцінювати це дуже небезпечно. Тому і перинатальний центр повинен бути там, де дитина народилася.

Михайле Васильовичу, а з якими проблемами реабілітації недоношених немовлят доводиться мати справу?

М. М.: У передчасно народжених найбільше страждають чотири системи — органи зору, центральна нервова, серцева і ЛОР системи. Вони просто незрілі. І для цього потрібна допомога фахівців, щоб ці органи почали працювати як у доношених немовлят. Саме тому ми співпрацюємо з усіма закладами, які спеціалізуються на таких проблемах. Часто дуже важливо максимально швидко, буквально в перші години життя недоношеної дитини надати кардіологічну допомогу. Ми співпрацюємо з Центром дитячої кардіохірургії, який очолює Ілля Ємець. Фактично вперше спільно наші спеціалісти запропонували метод, коли при виявленні серцевої вади у плода ще внутрішньоутробно визначається конкретний день та

час розродження породіллі. Після народження протягом двох годин дитину переправляють машиною «швидкою» до центру, який розташований в ОХМАТДИТі. І вже там вона потрапляє на операційний стіл. Друге ноу-хау — ми забираємо кров, що залишилася в пуповині, і саме її кардіохірурги використовують при операціях, заповнюють нею апарат штучного кровообігу.

Які ще породіллі обслуговуються в медичному закладі?

М. М.: Це насамперед жінки з багатоплідною вагітністю. Не секрет, що з виникненням операцій штучного запліднення, побільшало двійнят, трійнят. А це теж незвичайні діти, і народжуються вони передчасно. Тож потрібно надавати ту саму допомогу. Також досі не вирішене питання вагітних з резус-конфліктом. Наш колектив фахівців намагається зробити все, щоб вагітність для жінки була не просто нагородою, а й не нашкодила її здоров'ю та здоров'ю дитини. А це вже найкраща нагорода для нас за роботу.

Який середній вік породіль сьогодні?

М. М.: Якщо порівнювати з минулим століттям, то тоді жінки народжували десь до 25-27-ми років. Після цього віку ми навіть писали в діагнозі — вікова першороділля. Зараз взагалі немає такого терміну. На сьогодні вік перших пологів більшості жінок змістився вже за 30 років. А породіль у віці до 20-ти років значно менше. Тобто цей сегмент — з 20-ти до 30-ти років — зменшується постійно. Думаю, що це загальноєвропейська тенденція, зараз жінки звикли розраховувати тільки на себе, тому спочатку роблять кар'єру. Однак жіночий організм, який здатний зачати, може виносити і народити. Але у більш старшому віці це значно важче. Але для цього є ми, щоб допомогти ■

Виявлено чергові втрати міського бюджету

■ Київська влада продовжує виявляти факти недбалої роботи колишніх керівників комунальних підприємств

Нове керівництво КП «Київжитлоспецексплуатація» отримало підприємство в досить занедбаному стані, через що було прийнято рішення провести повний фінансовий аудит. Вже перші результати перевірки дають змогу зробити висновки, що підприємству завдано значних збитків.

Олексій КУРПАС | «Хрещатик»

НАРАЗІ встановлено, що за період керівництва КП «Київжитлоспецексплуатація» Анатолієм Візіром робота підприємства була неефективною — саме таким виявився результат внутрішньої перевірки та аудиту комунального підприємства, які з метою підвищення якості діяльності та мінімізації ризику, а також запобігання марнотратству й нерентабельності, провело Управління внутрішнього фінансового контролю та аудиту Департаменту фінансів КМДА за дорученням Голови Київської міської державної адміністрації Віталія Кличка.

Було виявлено, що за минулий час відбувалося заниження вартості плати за розміщення телекомунікаційними операторами базових станцій стільникового зв'язку, через що Київський бюджет недоотримував значних коштів.

Також стали відомі факти блокування Анатолієм Візіром процесів виселення орендарів, які не сплачували за оренду приміщень. Незважаючи на те, що підлеглі надавали йому інформацію про порушення умов договорів і несвоєчасну сплату орендної плати, ке-

рівник нехтував цими зверненнями. Через таку бездіяльність підприємство несло збитки.

Крім того, виявлено, що через недбалу діяльність колишнього керівника комунального підприємства територія дитячого оздоровчого комплексу «Джерело» недораховує значної частини дерев і зараз стала схожою на пенькове поле. Питанням незаконної вирубки зелених насаджень тепер займаються фахівці лісництва.

Нагадаємо, що враховуючи результати аналізу дебіторської заборгованості комунального під-

приємства «Київжитлоспецексплуатація», проведеного Департаментом фінансів КМДА від 28.08.2014 року, Голова Київської міської державної адміністрації Віталій Кличко ще 02.09.2014 ро-

ку прийняв рішення звільнити Анатолія Візіра з посади начальника КП «КЖСЕ».

Проте факти його непрофесійної діяльності дають про себе знати до цього часу ■

Нагороди для кращих

■ Український вчений Анатолій Шостак отримав Орден PRIMUS INTER PARES (Перший серед рівних)

Наприкінці минулого року на черговому засідання Вченої ради Національного університету біоресурсів і природокористування України присутні заслухали актуальні питання діяльності та розвитку університету, а також різноманітні наукові доповіді. Цього разу в урочистому засіданні прийняв участь Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, якому було присвоєно звання Почесного доктора наук НУБіП України.

Євгенія ПІДКАМІННА | «Хрещатик»

СВЯТІЙШИЙ Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет також виступив перед почесним товариством з полум'яною проповіддю з питань буття і сьогодення. Багато співробітників отримали з рук Патріарха духовні нагороди. Були й інші відзнаки. Неабиякий інтерес членів Вченої ради викликало повідомлення про те, що комісія з нагород «Європейського науково-промислового консорціуму» (Мюнхен, Німеччина) встановила орден PRIMUS INTER PARES (Перший серед рівних). Орден вручається зарубіжним ученим «за визнаний світовою спільнотою внесок у науку і освіту». Ще 2 липня минулого року було прийняте позитивне рішення про нагороджен-

ня кандидата соціологічних наук, доцента кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту, професора РАП, члена-кореспондента АН Вищої освіти України Анатолія Шостак вищезазначеним орденом. Ця нагорода «є суспільним визнанням досягнень фахівця в галузі виробництва якісної наукової продукції — фундаментальних і прикладних досліджень, освітніх програм, навчально-методичних видань». Основними критеріями виступають: високий професіоналізм лауреата, його систематичний, інтегрований і організований стиль роботи, спрямований на безперервне покращення якості наукової і освітньої продукції.

Престижну Міжнародну нагороду Анатолію Шостак вручили 18 листопада минулого року на міжнародній науковій конференції «Освіта і наука без кордонів» в Мюнхені (Німеччина). Крім того, рішенням Вищої атестаційної комісії РФ у 2014 році науковцю було присвоєно вчене звання професора зі спеціальності «Соціологія управління». Це результат напруженої 20-річної науково-дослідницької праці. Зокрема, вченим розроблена і впроваджена на теренах СНД унікальна система рейтингового оцінювання діяльності науково-педагогічних працівників та структурних підрозділів ВНЗ I-IV рівнів акредитації, яка дала можливість розкрити приховані резерви трудових колективів, стимулювати індивідуальну мотивацію працюючих. Ця розробка, по суті, є значним соціальним проектом.

Атестат професора та орден з відповідним сертифікатом вручив Анатолію Шостак ректор НУБіП України Станіслав Ніколаєнко. Він також побажав видатному вченому міцного здоров'я та подальших успіхів на благо університету та України.

До слова, Анатолій Шостак — автор близько 300 наукових праць, під його науковим керівництвом

Атестат професора та орден з відповідним сертифікатом вручив Анатолію Шостаку ректор НУБіП України Станіслав Ніколаєнко

успішно захистилося 500 бакалаврів, спеціалістів і магістрів. Наукові праці вченого відзначені дипломами та сертифікатами престижних міжнародних виставок та конференцій, на яких пан Анатолій достойно презентує власні наукові здобутки, свій університет та Україну.

Окрім того, понад 20 років Анатолій Шостак очолює найбільшу в НУБіП України профспілкову організацію Технічного навчально-наукового інституту, яка налічує близько 400 працівників, за що отримав найвищу нагороду ФПУ — нагрудний знак «Профспілкова відзнака»; він є головою правління Товариства аграрних інжене-

рів НУБіП України Української асоціації аграрних інженерів, член ради заслужених учених НУБіП України.

Коли матеріал вже був готовий до друку, надійшла ще одна приємна новина: в рамках національної програми «Золотий фонд вітчизняної науки» і у відповідності до рішення комісії з нагород «Європейського науково-промислового консорціуму» ESIC встановлена медаль ім. Макса Вебера (Medal of Maximilian Weber). Медаль вручається ученим «за визнаний світовою спільнотою вклад у соціологічну науку і освіту». Саме цю авторитетну нагороду щойно отримав Анатолій Шостак ■

Фото Олексія ІВАНЮКА

Інвестувати, щоб рятувати

■ Через застарілі мережі місто втрачає значні кошти

Щороку міський водоканал столиці тільки через застаріле обладнання насосних станцій на електричній енергії втрачає майже 20 мільйонів гривень. Ще близько 10-ти мільйонів збитків додається через невідповідність того самого обладнання сучасним вимогам. Якщо не вжити заходів, то за 5 років ця цифра подвоїться (при існуючих тарифах), і столиця вже не в змозі буде оплачувати такі збитки.

Олексій КУРПАС | «Хрещатик»

збереження водоканалів — вода буде однаково потрібна в усі часи, за будь-яких урядів, її завжди не вистачає, і вона буде ставати тільки дорожче і дорожче», — вважає голова наглядової ради ТОВ «Альянс інжиніринг» Ігор Миколайович Трушенко. На його думку, капіталомісткі енергозберігаючі проекти у водопровідно-каналізаційних господарствах Заходу — це великий магніт для інвесторів і банків, за ринок капвкладень в модернізацію цих господарств постійно йде конкурентна боротьба. А що ж в нашій країні? Поки нема інвесторів, місто має саме вкладати, бо в таких проектах надзвичайна швидкість повернення

вкладених грошей — на третій рік проект дає вже прибуток.

Кому довірити

На ринку України обладнання для заміни є. Наприклад, в Європі віддають перевагу таким виробникам насосного, як KSB, Lovaga, Grundfos, WILO, Flygt і запірній арматурі Hawle. Дані торгові марки відмінно себе зарекомендували і на ринках України. «Володіючи штатом кваліфікованих інженерів, ми, «Альянс інжиніринг», на сьогодні сформували власну систему підходів і технічних прийомів для вирішення завдань енергозбереження. Вже зараз ми за власний

кошт розробили проекти для трьох насосних станцій «Київводоканалу», і ці проекти готові до реалізації. Кваліфіковані фахівці «Альянс інжиніринг» здійснюють підбір і постачання устаткування для модернізації технологічного процесу, монтаж і пусконаладжувальні роботи зі встановлення та введення в експлуатацію безпосередньо на об'єкті підприємства-замовника. Ми сподіваємося, що багаторічний досвід наших фахівців з впровадження високовольтних перетворювачів частоти виявиться корисним для споживачів і підвищить енергоефективність столичних підприємств», — зазначив Ігор Трушенко ■

Суть проблеми

На сьогоднішній день неабияк зносилися, проржавіли і вимагають невідкладної заміни на більш сучасні до 50 % від загальної протяжності магістральних водоводів, 60 % фільтрувальних, насосних станцій, до 55 % очисних споруд (не кажучи вже про аварійний стан понад 30 % протяжності каналізаційних мереж). По дорозі до споживача не тільки втрачається до 40 % води, але і залишає бажати кращого її якість. Та для того, щоб вирішити проблему, починати потрібно з насосних станцій. Головна проблема полягає у тому, що там встановлено обладнання, якому вже не один десяток років (а деяке ще з 50-х років). Це обладнання занадто багато потребує енергії (в 2-4 рази більше, ніж сучасні аналоги). Однак, крім енер-

гоефективності, у застарілого обладнання є ще один величезний недолік — воно непристосоване для безпечного використання мереж. Навантаження на мережі, яке дає застаріле обладнання, таке, що навіть нові труби та заслінки не витримують більше, ніж кілька років. А це нові проблеми, нові навантаження на тарифи і бюджет.

Що робити

Інвестувати в технології. «Проекти енергозбереження володіють однією загальною дивовижною властивістю — вони повертають інвестиції. Гроші, які вкладуються в проекти енергозбереження, окупають витрати на свою реалізацію і приносять дохід. Причому досить швидко. У всьому світі особливо надійними вважаються інвестиції в проекти енерго-

МЕГАПОЛІС

Дари киян на Сході

■ Військовий капелан разом із волонтерами відвідав наших воїнів на передовій на Луганщині

Нещодавно протоієрей УПЦ Київського патріархату Павло Основенко, взявши ікону з мощами святого Миколая, разом із волонтерами відвідав бійців 80-ї аеромобільної бригади, луганських прикордонників та батальйони «Айдар» і «Київ-12». Маршрут подорожі починався з містечка Старобільськ, потім — село Половинкіне і містечко Щастя. На все це витратили два дні. Для бійців привезли подарунки, необхідні речі, їжу, цигарки. А отець Павло проводив молебні, де просив захисту нашим воїнам.

Лєся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

Перший день подорожі

«Луганська прифронтова зона, а точніше — містечко Старобільськ — виглядає досить патріотично. Там кожна зупинка громадського транспорту розмальована в кольори національного прапора і на блокпостах стоять українські солдати. Місцеве населення тут живе спокійним життям, однак, на жаль, трапляються інколи диверсії», — розповів священник Старобільського району отець Володимир. За його словами, люди вже звикли жити в режимі війни. Порівняно з іншими містами Луганської області, в магазинах є всі необхідні продукти та речі. У Старобільську розташована оборонна база 80-ї аеромобільної бригади та завжди на варті луганські прикордонники. Саме тут розпочалася духовна місія отця Павла. Він відправив молебень і провів обряд миропомазання. Водночас передали від небайдужих людей столиці зібрану ними допомогу — продукти харчування та речі. Позивний Торнадо з 80-ї аеромобільної бригади подякував за духовний візит і висловив сподівання, що в 2015 році війна нареш-

ті закінчиться. Після цього волонтери з отцем Павлом завітали до одного з пунктів розташування бійців «Айдару» — це село Половинкине. Військові їх радо зустріли і розповіли про свої бойові будні. Так, під час знайомства боєць Володимир Романчук розказав, як він пережив полон. Розповів, що в одному з сіл Луганщини їхню бригаду накрили мінометним обстрілом, його контузило, а коли отямився, то зрозумів, що він уже в руках ворогів. «Пам'ятаю, що мене контузило від снаряду. Я знайшов якийсь люк і заховався туди», — розповів боєць. — Деякий час я був непритомний, потім мене знайшли і забрали російські бойовики з ГШРР (групи швидкого реагування Росії). Мене почали допитувати — хто та звідки... Як вихід, я взагалі почав вдавати дурника, мовляв — «простий комірник і не знаю ні про яких айдарівців і відношення до них не маю». Звісно, мені не повірили, адже потім подзвонили наші бійці з «Айдару» і почали вимагати мене звільнити. Як дізналися, що я збрехав, знущання стали ще жорстокіші — кололи руки, різали лікті, електрошоком катува-

ли. Я думав, що мене вб'ють. Однак не знаю, яким дивом вони залишили мене живим». Зі слів бійця Володимира, з полону його забрала сусідка з Полтавщини (звідки він родом). Рідних у Володі немає, він круглий сирота. Лише бабуся Людмила Півень, якій він завжди допомагав по господарству, ризикуючи життям, поїхала рятувати бійця. Таких хлопців, справжніх патріотів, в кожному батальйоні дуже багато. Однак за вечерею бійці розповідали не лише про себе, а й про куховарку Ірину. Жінка з Києва, покинувши дітей та відмовившись від комфорту, вирішила у зоні АТО готувати для бійців. «Я два тижні думала, їхати чи ні, але все ж таки наважилась. Важко було покинути все. Однак із часом звикаєш. У нас в батальйоні всі рівні: чоловіки й жінки, тому конфліктів немає. Єдине, що готувати на цілий батальйон нелегко. Всі касетрулі по 40 літрів. Свіже м'ясо буває рідко, коли волонтери привозять. В основному це тушонка. Але я намагаюсь якось фантазувати і готувати щось смачне», — зазначає Ірина. Цікаво, що в «Айдарі» чимало киян. Сергій із позивним Печкін

Протоієрей УПЦ Київського патріархату Павло Основенко разом із волонтерами відвідав бійців 80-ї аеромобільної бригади, луганських прикордонників та батальйони «Айдар» і «Київ-12»

пішов на Схід відразу, коли почув про перші похорони солдат. Вже більше семи місяців він живе в селі Половинкине. За військовим фактом — розвідник, він щоранку підгодовує дикого кабана на прізвисько «Янукович». Жартуючи, каже, що в «айдарівців» цілий зоопарк тварин.

Другий день подорожі — ПЕРЕДОВА — місто Щастя

За словами отця Павла, на другий день своєї місії на Сході він із волонтерами приїхав до бази розташування батальйону «Київ-12». Тут бійці також поклонилися чудотворній іконі святому Миколаю та розповіли про свої потреби. На щастя, увагою волонтерів та небайдужих людей наш столичний батальйон не обділений. У хлопців є своя їдальня та місця для відпочинку, медпункт, а на кожній стіні розвішані дитячі малюнки. Тетяна, санінструктор 12-го батальйону, ще з серпня минулого

року рятує життя бійцям. Вона бачила смерть і біль військових, яких поранили, однак твердо вирішила, що має бути саме тут. Каже, що волонтери завжди допомагають усім необхідним, варто лише надіслати смс-повідомлення. Особливо порадував Тетяну та бійців батальйону «Київ-12» візит отця Павла із іконою. Адже Божа підтримка їм як ніколи потрібна. «На війні немає невірних», — говорить отець Павло. — Хлопці приносять святити свої неосвячені хрестики, хтось навіть зброю, аби кулі минали». Найнебезпечніше місце, куди отець Павло приїхав із волонтерами, було містечко Щастя та Луганська ТЕЦ, що розташована поряд. Тут також знаходилися бійці «Айдару». Пострілів та непроханих гостей військові чекають щодня. Бувало так, що снаряди долітали і в саме приміщення ночівлі «айдарівців», і в житлові будинки. Відправивши службу, отець Павло передав речі та харчі бійцям, привітав зі свя-тими і пообіцяв повернутися ще ■

Аби підняти бойовий дух воїнів, школярі принесли їм малюнки, а священник окропив святою водою та благословив

РІДНІ не стримують сліз, а чоловіки мужньо тримаються та намагаються не показувати свої внутрішні хвилювання. Адже вони тепер покидають рідний дім і будуть захищати країну від ворогів. Аби підняти бойовий дух воїнів, школярі принесли їм малюнки, а священник, в свою чергу, окропив святою водою та благословив, промовляючи: «На плечі наших військових лягає велика місія — захищати країну, дітей, які уже страждають від цієї війни, адже відомо, що в Маріуполі постраждала трирічна дитина. Тому місія наших воїнів — захистити майбутнє

країни». «Перед тим, як вирушити у зону бойових дій, чоловіки проходять навчання в одній зі львівських військових частин», — розповів військовий комісар Печерсько-Голосіївського військомату підполковник Віталій Хом'як. — Нікого відразу на схід ми не відправляємо. Для початку хлопці мають пройти навчання, і потім буде визначено, чи можуть вони виконувати бойові завдання, чи ні. Протягом цього та наступного тижнів ми щодня будемо випробовувати мобілізованих. Загалом по наших двох районах було розіслано понад 2 000 повісток. Ті, хто не

Перші з 4-ї хвили

■ В Голосіївсько-Печерському військкоматі проводжали 50 чоловіків, які захищатимуть нашу країну

З початку нового року розпочалася четверта хвиля мобілізації. На захист країни призивають чоловіків, які мають військову спеціальність і можуть виконувати бойові завдання. Вік призовників — від 25-ти до 60-ти років. Зокрема в Печерський та Голосіївський райони уже надіслано 2 000 повісток. Перших п'ятдесят мобілізованих днями відправили на військові навчання у Львів.

Лєся КЕСАРЧУК | «Хрещатик»

з'явиться у військкомат, будуть відповідати перед законом. Їм загрожує адміністративна та кримінальна відповідальність».

Багато, хто прийшов у військкомати і не чекаючи повістки. Степан Тимочко каже, що його не призивали, однак він вирішив добровільно захищати країну. Говорить, що патріотизм повинен проявлятися не лише в усіх рівнях, і це стосується не лише тих, хто іде воювати. «Зараз дуже часто звучить

слово патріот», — ділиться думками пан Степан, — однак насправді патріотом є той, хто вирощує хліб, той, хто добре працює на своїй роботі, патріотом є чиновник, який дбає про свою громаду, а також священник, який молиться за свою країну, патріотами є діти, які допомагають своїми малюнками воїнам. Не всі можуть взяти до рук зброю. Тому кожен повинен робити те, що йому під силу». Його дружина — голова Все-

української екологічної ліги Тетяна Тимочко — також закликає високопосадовців робити все можливе, аби якнайшвидше припинити війну, а найперше — перестати спекулювати на ній і припинити брати хабарі. «Одні беруть в руки зброю, аби захищати країну від ворогів на сході, а ми тут, в столиці, повинні відкрити другий фронт боротьби — проти корупції та хабарництва», — зазначила пані Тетяна ■

АФІША

кінопрем'єри

«Ялинки кудлаті»

Країна: Росія
Режисер: Максим Свешніков
В ролях: Андрій Мерзлікін, Ян Цапник, Лера Стреляева
Тривалість: 90 хв.

Дівчинка Настя – власниця собак Пірата і Йоко – відлітає з бабусяю із рідної Самари в Санкт-Петербург, а улюбленців залишає в готелі для тварин. Не задоволені цим Пірат і Йоко втікають. Прогулявшись містом, вони повертаються додому, де можна зайнятися своїми улюбленими справами – їсти скільки завгодно, грати і спати на хазайському ліжку. Але в будинок, перериваючи їх відпочинок, пробираються два грабіжники-невдахи...

В кінотеатрі «Сінема-Сіті Київ», мережах кінотеатрів «Баттерфляй» і «Одеса кіно»

«Голі перці»

Країна: США
Студія: Gold Circle Films
Режисер: Скот Армстронг
В ролях: Томас Міддлдітч, Ті Джей Міллер, Адам Паллі
Тривалість: 93 хв.

Розслабившись з кращими друзями на парубочому вечорі, Нардо ділиться своїми сумнівами щодо весілля, а його товариш Джейсі примудряється розповісти про це на церемонії, чим зриває урочистості. Наречена Трейсі, образившись, втікає в Мексику. Друзі на чолі з Нардо відправляються на її пошуки, де їх чекають небезпечні пригоди: кілери наркокартелю, торговці людськими органами і голодні койоти...

В кінотеатрі «Сінема-Сіті Київ», мережах кінотеатрів «Баттерфляй» і «Одеса кіно»

«Спецоперація «Інтерв'ю»

Країна: США
Студія: Sony Pictures, Columbia Pictures
Режисер: Еван Голдберг, Сет Роген
В ролях: Джеймс Франко, Сет Роген, Ліззі Каплан, Рендолл Парк
Тривалість: 112 хв.

Дейв – успішний ведучий ток-шоу «Скайларк сьогоднішньої вечері», що користується попитом у знаменитостей, а його друг Аарон є продюсером шоу. Їм стає відомо, що диктатор Північної Кореї Кім Чен Ін обожнює їх програму, і друзі вирішують провести інтерв'ю з політиком, яке має покласти початок їх серйозній журналістській кар'єрі. Про це дізнається ЦРУ, Дейв і Аарон отримують завдання під час інтерв'ю вбити диктатора.

В кінотеатрі «Сінема-Сіті Київ»

театральна афіша на 29 січня – 4 лютого

Ведуча рубрики **Марія БЕЛЯЄВА**
kreschatic_culture@ukr.net

ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Адреса: пл. Івана Франка, 3
Тел: (044)279-59-21, 279-71-01,
www.ft.org.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Буря», трагікомедія, Уільям Шекспір
29 січня (чт.) – 19.00 «Момент кохання», інсценізація Тараса Жирка за творами Володимира Винниченка, слідчий експеримент
30 січня (пт.) – 19.00 «В неділю рано зілля копала...», Ольга Кобилянська, інсценізація Неди Нежданої
31 січня (сб.) – 19.00 «Перехресні стежки», трагіфарс, за однойменною повістю Івана Франка
31 січня (сб.) – 19.00 «Марія», присвячується Марії Заньковецькій, Збігнєв Хшановський, Лариса Кадірова
1 лютого (нд.) – 12.00 «Наталка Полтавка», українське музично-драматичне рококо, Іван Котляревський
1 лютого (нд.) – 19.00 «Жона є жона», водевіль за оповіданнями Антона Чехова
3 лютого (вт.) – 19.00 «Кайдашева сім'я», комедія, Іван Нечуй-Левицький
3 лютого (вт.) – 19.00 «Скляний звіринець», Теннессі Вільямс
4 лютого (ср.) – 19.00 «Урус-Шайтан», байки про Сірка, Ігор Афанасьєв

ТЕАТР РОСІЙСЬКОЇ ДРАМИ ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ
Адреса: вул. Б. Хмельницького, 5
Тел: (044)234-42-23,
www.rusdram.com.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Сімейна вечеря», комедія, М. Камолетті, 2 год. 20 хв.
29 січня (чт.) – 20.00 прем'єра «Жінка колишніх цасів», драма, Роланд Шіммельпфеннінг, 1 год. 20 хв., нова сцена
30 січня (пт.) – 19.00 прем'єра «Ризик (Коханці і злодії)», фарс у подвійному ключі, Едуардо де Філіппо, Даріо Фо
30 січня (пт.) – 20.00 «Олександр Вертинський. Бал Господень...», моноспектакль, 1 год. 25 хв., сцена під дахом
31 січня (сб.) – 12.00 «Жінка і чиновник», комедія, Альдо Ніколаї, 1 год. 30 хв., нова сцена
31 січня (сб.) – 19.00 «Пані міністерша», комедія, Браніслав Нушич, 3 год. 15 хв.
31 січня (сб.) – 20.00 прем'єра «Варшавська мелодія», лірична драма, Леонід Зорін, сцена під дахом
1 лютого (нд.) – 12.00 «Заповіт цнотливого баболюба», комедія, Анатолій Крим, 2 год. 20 хв.

1 лютого (нд.) – 18.00 прем'єра «Ненормальна», комедія, Надія Птушкіна, 1 год. 30 хв., нова сцена
1 лютого (нд.) – 19.00 прем'єра «Ризик (Коханці і злодії)», фарс у подвійному ключі, Едуардо де Філіппо, Даріо Фо
1 лютого (нд.) – 20.00 «Клавдія Шульженко. Старовинний вальс», музично-сценічна композиція Ольги Гаврилюк і Ольги Когут, 1 год. 20 хв., сцена під дахом
2 лютого (пн.) – 19.00 прем'єра «Потрібен брехун!», Дімітрис Псафас, 2 год. 10 хв.
2 лютого (пн.) – 20.00 «Жирна свиня», Ніл Лабут, 1 год. 35 хв., нова сцена
3 лютого (вт.) – 19.00 «Уявний хворий», комедія, Жан-Батіст Мольєр, 2 год. 35 хв.
4 лютого (ср.) – 19.00 прем'єра «Ризик (Коханці і злодії)», фарс у подвійному ключі, Едуардо де Філіппо, Даріо Фо
4 лютого (ср.) – 20.00 «Пізанська вежа», фарс, Надія Птушкіна, 2 год. 10 хв., нова сцена

ТЕАТР НА ПОДОЛІ
Адреса: Андріївський узвіз, 20-6 (театральна гостьова),
В. Васильківська, 103 (Палац «Україна»)
Тел: (044) 33-222-17,
www.theatronpodol.com

29 січня (чт.) – 19.00 «Льовушка», розповідь про єврейське щастя, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
30 січня (пт.) – 19.00 «Звідки беруться діти», лірична комедія, 2 год. 30 хв., малий зал Палацу «Україна»
30 січня (пт.) – 19.00 «Ніч на двох», лірична комедія, 1 год. 40 хв., театральна гостьова
31 січня (сб.) – 19.00 «Вернісаж на Андріївському», театральне буріме, театральна гостьова
31 січня (сб.) – 19.00 «Старший син», лірична комедія, 2 год. 50 хв., театральна гостьова
3 лютого (вт.) – 19.00 «Мертві душі», комедія за поемою М. Гоголя, 2 год. 20 хв., Малий зал Палацу «Україна»
3 лютого (вт.) – 19.00 «Я – Марія Каллас», драма, Терренс МакНеллі, 2 год. 20 хв., театральна гостьова
4 лютого (ср.) – 19.00 «Передчуття Мінни Мазайло», комедія, Микола Куліш, 2 год. 30 хв., малий зал Палацу «Україна»
4 лютого (ср.) – 19.00 «Моє сторіччя», мелодрама, 2 год., Мішель Лоранс, театральна гостьова

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17
Тел: (044)253-62-19, www.tuz.kiev.ua

29 січня (чт.) – 15.00 «Ромео і Джульєтта», мюзикл, за В. Шекспіром
30 січня (пт.) – 18.00 «Сон», колаж Віктора Гирича за твором Т. Шевченка, 2 год.
31 січня (сб.) – 18.00 «Сон літньої ночі», фєрїя, В. Шекспір, 2 год. 30 хв.
1 лютого (нд.) – 18.00 «Вовки та...», криміналістична комедія, О. Островський, 3 год. 40 хв.
4 лютого (ср.) – 16.00 «Шинель», трагікомедія, М. Гоголь, 1 год. 20 хв.

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Кармен-сюїта», балет-фєрїя, Жорж Бізе
30 січня (пт.) – 19.00 «Труфальдіно із Бергамо», мюзикл за мотивами пєси К. Гольдоні
31 січня (сб.) – 19.00 «Welcome to Ukraine, або Подорож у кохання», романтичний мюзикл
1 лютого (нд.) – 19.00 «Сорочинський ярмарок» оперета, О. Рябов
3 лютого (вт.) – 19.00 «Весела вдова», оперета, Ф. Легар
4 лютого (ср.) – 19.00 «Танго життя», танцювальне шоу

ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОМУ БЕРЕЗІ
Адреса: Броварський просп., 25
Тел: (044) 517-89-80,
www.drama-comedy.kiev.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Майн Кампф, або Шкарпетки в кавнику», Дьйордь Таборі, 2 год. 40 хв.

29 січня (чт.) – 19.00 «Три сестри», А. Чехов, 2 год. 40 хв., мала сцена
30 січня (пт.) – 19.00 «Чотири причини вийти заміж», комедія про кохання, Р. Барер, 2 год.
31 січня (сб.) – 19.00 прем'єра «Близькість...», дорослі ігри, П. Марбер, 2 год.
1 лютого (нд.) – 15.00 «Море... Ніч... Свічки...», невігадана історія на Середземному морі, Йосеф Бар-Йосеф, 1 год. 50 хв., мала сцена
1 лютого (нд.) – 19.00 прем'єра «Близькість...», дорослі ігри, П. Марбер, 2 год.
3 лютого (вт.) – 19.00 «Ідеальна пара», Марк Камолетті, 1 год. 40 хв.
4 лютого (ср.) – 19.00 прем'єра «Двоє на гойдалках», В. Гібсон, 2 год. 5 хв., мала сцена
4 лютого (ср.) – 19.00 «Брешемо чисту правду», Х. Бергер, 2 год. 30 хв.

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ УКРАЇНИ
Адреса: вул. Володимирська, 50
Тел: (044) 455-90-87, www.opera.com.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Весілля Фігаро», балет на 2 дії, В.-А. Моцарт
30 січня (пт.) – 19.00 «Алеко», опера на 1 дію, С. Рахманінов, «Шопеніана», балет на 1 дію, Ф. Шопен
31 січня (сб.) – 19.00 «Наталка Полтавка», сповнена гумору, танців та фольклору історія кохання на 2 дії, М. Лисенко
1 лютого (нд.) – 19.00 «Спляча красуня», балет на 3 дії, П. Чайковський
3 лютого (вт.) – 19.00 «Кармен-сюїта», балет на 1 дію, Ж. Бізе – Р. Шедрін, «Шехерезада», балет на 1 дію, М. Римський-Корсаков
4 лютого (ср.) – 19.00 «Мадам Баттерфляй (Чіо-Чіо-Сан)», опера на 3 дії, Дж. Пуччіні

ТЕАТР «КОЛЕСО»
Адреса: Андріївський узвіз, 8
Тел: (044) 425-04-22,
www.teatr-koleso.kiev.ua

29 січня (чт.) – 19.00 «Пристрасті дому пана Г.-П.», водевіль-модерн за пєсою Олени Пчілки «Сужена – не огужена»
30 січня (пт.), 31 січня (сб.) – 19.00 «Місяць на селі», Іван Тургенєв, російською мовою
1 лютого (нд.) – 19.00 «У Києві на Подолі... або Где ві сохніте бельйо?», міська байка з піснями, танцями і цимісом за мотивами водевілю М. Янчука «По ярмарку»
4 лютого (ср.) – 19.00 «Пристрасті дому пана Г.-П.», водевіль-модерн за пєсою Олени Пчілки «Сужена – не огужена»

дитяча афіша

ЦИРК
Адреса: пл. Перемоги, 2
Тел: (044)486-39-27, www.circus.kiev.ua

31 січня (сб.) – 16.00, 1 лютого (нд.) – 12.00, 16.00 прем'єра програми «Цирк нашого дитинства», дітям до 4-х років вхід безкоштовно без надання вільного місця

ТЕАТР НА ЛИПКАХ
Адреса: вул. Липська, 15/17,
Тел: (044) 253-62-19, www.tuz.kiev.ua

30 січня (пт.), 31 січня (сб.) – 12.00 «Снігова королева», музична казка, Г. Х. Андерсен, 1 год. 30 хв., для дітей від 7-ми років
1 лютого (нд.) – 11.00 «Не хочу бути собакою», казка-гра на 1 дію, С. Белов, С. Куваєв, 1 год. 10 хв., для дітей від 5-ти років
1 лютого (нд.) – 12.00 «Дванадцять місяців», казка-фєрїя, С. Маршак, 2 год., для дітей від 7-ми років

4 лютого (ср.) – 13.00 «Вождь червоношкірих», трагікомедія за мотивами оповідання О. Генрі, 1 год. 45 хв., для дітей від 7-ми років

ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА
Адреса: вул. Межигірська, 2
Тел: (044)425-42-80,
www.musictheatre.kiev.ua

30 січня (пт.) – 14.00 «Як козаки змія приборкували», мюзикл-казка на 2 дії, І. Поклад, 1 год. 30 хв.

31 січня (сб.), 1 лютого (нд.) – 19.00 прем'єра «Лялька. Нова історія Коппелії», балет, Лео Деліб
4 лютого (ср.) – 14.00 «Білосніжка та семеро гномів», балет на 2 дії, Б. Павловський, 1 год. 45 хв.

ТЕАТР ЛЯЛЬОК
Адреса: вул. Грушевського, 1-а
Тел: (044)278-58-08,
www.akademppuppet.kiev.ua

31 січня (сб.) – 11.00 «Троє поросят», Г. Усач, С. Єфремов, 45 хв., для дітей від 3-х років
31 січня (сб.) – 13.00 «Кіт у чоботях», Ю. Сікало за Ш. Перро, 45 хв., для дітей від 3-х років
31 січня (сб.) – 15.00 «Марійка і ведмідь», В. Швембергер, 40 хв., для дітей від 3-х років

31 січня (сб.) – 17.00 «Чарівна лампа Аладдіна», Н. Гернет, 60 хв., для дітей від 4-х років
1 лютого (нд.) – 11.00 «Про сміливе поросятко», Я. Мірсаков, М. Туровер, 35 хв., для дітей від 3-х років
1 лютого (нд.) – 13.00 «Марійка і ведмідь», В. Швембергер, 40 хв., для дітей від 3-х років
1 лютого (нд.) – 15.00 «Царівна-Жаба», А. Дежуров, 40 хв., для дітей від 4-х років
1 лютого (нд.) – 17.00 «Червона Шапочка», Є. Шварц, 50 хв., для дітей від 4-х років

ТЕАТР ОПЕРЕТИ
Адреса: Червоноармійська, 53/3
Тел: (044) 287-62-57,
www.operetta.com.ua

1 лютого (нд.) – 12.00 «Лампа Аладдіна», музична казка, С. Бедусенко

адреси кінотеатрів

«Сінема-Сіті Київ», ТРЦ «Оушен плаза», вул. Горького, 176,
тел.: (044) 230-72-30, www.cinemaciti.kiev.ua
Мережа кінотеатрів «Баттерфляй»,
www.kino-butterfly.com.ua:

«Більшовик», вул. Гетьмана, 6, тел.: (044) 200-90-10
«Ультрамарин», вул. Урицького, 1-а, тел.: (044) 206-03-62, 206-03-70
«DeLuxe», вул. Горького, 50, тел.: (044)206-13-22, 206-13-24

Мережа кінотеатрів «Одеса кіно», www.kinoodessa.com:
ТЦ «Україна», просп. Перемоги, 3, тел.: (044) 496-15-11, 496-15-51
ТЦ «Квадрат», бульв. Перова, 36, тел.: (044) 538-17-70, 538-17-71

Транс-жири: непомітний ворог здоров'я

Транс-жири визнані небезпечними в багатьох країнах світу. Деякі уряди повністю заборонили їх використання в продуктах харчування. В Україні, яка посідає провідні місця за показниками смертності від серцево-судинних захворювань, транс-жири залишаються невідомою складовою продуктів харчування.

Олекса ЧЕРЕВАТИЙ
спеціально для «Хрещатика»

ОРГАНІЗМ людини щохвилини споживає енергію. Для її поповнення ми змушені постійно вживати продукти харчування із вмістом необхідних елементів. Від того, що саме міститься в раціоні людини, залежатиме ефективність роботи її організму. Але не все те, що ми їмо, є безпечним та корисним для нас. Деякі продукти несуть загрозу, про яку ми навіть не знаємо.

В 1993 році в популярному медичному журналі «Lancet» було опубліковано результати 10-річного дослідження впливу маргарину на організм людини. Спираючись на тривалі спостереження, зроблені медсестрами в лікарнях, було виявлено, що серед пацієнтів, які регулярно споживали маргарин, випадків інфаркту міокарда було в 1,5 рази більше, ніж у тих, хто не вживав його.

«Споживання лише 5 грамів транс-жирів на день призводить до підвищення ризику передчасної смерті від хвороби серця на 23 %»

Що ж таке — транс-жири? І чому, попри науково доведену небезпеку, люди щодня споживають у величезних обсягах ці жири? Транс-жири — це тип ненасичених жирів, які мають як природне, так і штучне походження. В природі транс-жири виробляються в організмі тварин та містяться в невеликій кількості в молочних та м'ясних продуктах. Штучно транс-жири почали виробляти ще в минулому сторіччі. На замовлення останнього імператора Франції Наполеона III французькій хімік Іпполіт Меж-Мурье для потреб армії (яку було задорого годувати натуральним вершковим маслом) створив штучну подібну речовину, яку він назвав «олеомаргарин». Пізні-

ше цей виріб став відомим за своєю скороченою назвою «маргарин». Вже на початку XX сторіччя, а саме в 1911 році, почалося промислове виробництво продукту, який мав замінити дорогіше та шкідливе для здоров'я вершкове масло. Незважаючи на те, що вже загальновідомо — транс-жири як природного, так і промислового походження є виключно шкідливими, вони активно використовуються в харчовій промисловості.

Причина такої популярності має кілька пояснень.

По-перше, транс-жири, або «частково гідрогенізована олія», мають потрібні виробникам фізичні властивості. Завдяки сполукам виготовлена продукція може зберігатися тривалий час без помітного пошкодження смакових якостей. Додавання такого «масла» надає стравам бажаний смак та вигляд. Більше того, транс-жири можна кілька разів поспіль використовувати під час приготування їжі, як це роблять з олією для смаження картоплі «фрі».

Друга важлива причина — відносна дешевизна транс-жирів в порівнянні із вершковими чи природними рослинними маслами. В сучасних умовах «дикої» глобальної конкуренції за ринки збуту дешева продукція стає суттєвою перевагою для виробника. Водночас ця «природна» якість транс-жирів призводить до того, що найбільш вразливими перед негативними наслідками впливу «штучного масла» стають найбідніші верстви населення.

В європейських країнах з цього приводу вже давно б'ють на сполох. Вчені та медики один за одним оголошують війну транс-жирам у харчовій промисловості. А все через те, що вживання транс-жирів навіть в невеликій кількості призводить до розвитку небезпечних сер-

цево-судинних захворювань.

Як зазначають фахівці, найбільш небезпечним наслідком вживання транс-жирів є захворювання системи кровообігу. І в першу чергу це атеросклероз. Як наслідок дії транс-жирів в судинах утворюються бляшки, які можуть заблокувати надходження крові до тканин та викликати локальні некрози. Тоді на людину чекає інвалідність та смерть. І все через вживання звичайного маргарину. В Євросоюзі вже тривалий час відбувається кампанія проти використання цього небезпечно складового елемента харчових продуктів.

Першою країною Європи, яка на офіційному рівні цілковито заборонила використання транс-жирів в продуктах харчування, стала Данія. В 2003 році там було законодавчо заборонено використовувати будь які транс-ізомери у виробництві продуктів чи в кулінарії. Успішний приклад цієї північної країни вже використовують в Австрії, Угорщині, Ісландії, Норвегії та Швейцарії.

Водночас на східних теренах регіону занепокоєння вчених викликає той факт, що його мешканці споживають в середньому до 30 грамів транс-жирів на день, що в 6 разів перевищує небезпечну норму в 5 грамів. Абсолютна більшість з тих, хто підпадає під небезпеку — найбідніші верстви населення цих країн.

Продукти, що містять транс-жири:

- 1) Поп-корн
- 2) Крекери, печиво, торти, заморожена піца
- 3) Фастфуд
- 4) Маргарин
- 5) Булочки з корицею
- 6) Глазуровані кондитерські вироби

Особливо небезпечними транс-жири є для організму ди-

тини. Нервові клітини, кровоносні судини, капіляри, на які блокуючий вплив мають транс-жири, — все це призводить до проблем із розвитком дитячого організму. За результатами дослідження, проведеного під час аутопсій 1277 людей віком від 5 до 34 років, вчені дійшли невтішного висновку. Навіть у наймолодшій віковій групі (2-14 років) в судинах у 87 % випадків були виявленні жирові відкладення, а в 30 % такі відкладення виявилась навіть в коронарних артеріях. Решта досліджень довела, що постійне вживання маргарину дітьми у віці 3-7 років послабляє їхній інтелектуальний розвиток.

Як вберегтися від впливу транс-жирів

Перше правило — не купувати та не вживати продуктів із вмістом транс-жирів. Для цього варто уважно читати на упаковці склад продукту. Недобросовісні виробники часто приховують небезпеку під виглядом звичайних харчових домашок.

Як маскують наявність транс-жирів виробники (назви, що вказують на небезпечний вміст продукту):

- рослинний жир
- маргарин
- замініник масла какао
- рослинна олія — кондитерський жир
- замініник молочного жиру
- рослинні вершки
- гідрогенізована олія

Варто замінити смаження під час приготування їжі на парове чи запікання. Більше вживайте горіхів, насіння, оливков та авокадо. Ці продукти містять здорові та корисні жири. Також використовуйте в раціоні більше морепродуктів, риби. І тримайтеся подалі від фаст-фудів! ■

НОВИНИ

Державна субвенція на столичну медицину складає 3,8 млрд грн

Київ віднайшов можливість зберегти муніципальну надбавку для лікарів та медичних працівників. Про це заявив заступник голови КМДА з питань медицини Михайло Радучький, коментуючи в прямому ефірі на ТРК «Київ» проект бюджету міста Києва на 2015 рік.

«Ми навіть не очікували, що в такі важкі часи — під час ведення військових дій на сході України та в розпал економічної кризи — міській владі вдасться знайти кошти на збереження муніципальних надбавок медичним працівникам столиці», — зазначив він.

При цьому Михайло Радучький пояснив, що цього року система охорони здоров'я фінансуватиметься одразу кількома джерелами: за рахунок прямої державної субвенції в розмірі 3,8 млрд грн та додатково з місцевого бюджету.

Заробітна плата київського лікаря має складати 8-12 тисяч гривень

У разі успішного впровадження реформи системи охорони здоров'я середня заробітна плата лікаря в столиці має становити від 8 000 до 12 000 гривень. У цьому переконаний заступник голови КМДА Михайло Радучький.

«Звичайно, що такі зарплати одразу встановити нереально, тим не менше, перші позитивні результати проведення медичної реформи і пацієнти, і медичні працівники відчують вже в червні-липні цього року», — впевнений він.

За словами Михайла Радучького, таке підвищення заробітної плати передбачається за рахунок впровадження принципу «Гроші ходять за пацієнтом».

«Медичні заклади фінансуватимуться не за кількістю ліжок, а за кількістю пацієнтів. Відповідно планується, що 25 % від суми, яку сплатило місто чи страхова компанія за надану медичну послугу, йтиме на оплату праці медичного персоналу — лікаря, медсестри чи санітарки. Залежно від кваліфікації кожен з них матиме різний коефіцієнт», — сказав заступник голови КМДА.

У столиці планують заснувати університетську клініку

Реформування сфери охорони здоров'я в столиці передбачає, зокрема, і зміни в системі освіти майбутніх медиків. Оскільки навички лікаря залежать передусім від практики, то в столиці планується створити університетську клініку. Про це повідомив заступник голови КМДА з питань медицини Михайло Радучький.

«Київ — чи не єдина світова столиця, яка не має університетської клініки. Ми дійшли порозуміння з міністром охорони здоров'я, щоб одна з київських лікарень була переобладнана під клініку Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Планується, що фінансуватись вона буде спільно — за рахунок міста та університету. Крім того, розглядається можливість передачі до цього університету і клінічної лікарні «Феофанія», — сказав він.

Михайло Радучький впевнений, що після завершення навчання лікар має отримати ліцензію на ведення практики від асоціації того фаху, за яким він хоче працювати.

«Дозвільною системою має займатися не держава, а професійна асоціація. І лікар-спеціаліст повинен довести своїм колегам з асоціації, що він — гідний фахівець і має право займатися практикою. Водночас рішення про передачу ліцензування лікарів у руки громадськості (за законом) вирішується не в Києві, а на центральному рівні», — підкреслив заступник голови КМДА.

Окови, які роблять вільними

Для кожної віруючої людини звичним є шанувати пам'ять того чи іншого святого. Кожен день нашого життя пропонує нам свідчення величі людського духу, проникнутого благодаттю Божою. Не інакше як з подивом і благоговінням читаємо ми у життєписах святих угодників Божих про їх терпіння за віру християнську. Здається, картини проявів мужності сповідників за Христа, які не боялися навіть життя втратити, але не відступали від вчення, промовленого Богом, просто оживають перед нашими очима.

Архімандрит ЛАВРЕНТІЙ (Живчик)
спеціально для «Хрещатика»

АЛЕ лукавий завжди намагається спотворити наші думки, примусити сумніватися, навіть нам своєрідну «альтернативу» на протипагу тому, про що недвозначно вчить церковне передання. І саме в таких випадках Господь подає нам незаперечні свідчення, щоб ми відкинули хитання й сумніви та утвердилися у вірі.

Всі знають про життя апостола Петра. Новий Завіт, давні історії, навіть багато письменників та кінематографістів присвятили йому увагу. І ось у церковному році нам пропонується день, в який пам'ять святого апостола безпосередньо пов'язана із матеріаль-

ним об'єктом, котрого і зараз можна бачити на власні очі. 29 січня (за старим стилем — 16) звершується служба, що носить назву «Поклоніння чесним веригам (тобто оковам) апостола Петра».

Насправді дивне святкування, чи не так? Сама назва цього дня вже створює дилему: хіба християни — ідолопоклонники, щоб поклонятися рукотворному предмету? Але суперечність розв'язується міркуванням про саму суть цього літургійного спомину. Ось яка історія стала причиною встановлення цього богослужбового дня.

Апостол Петро завжди був вільним своєю гарячою відданістю

Господу Ісусу Христу. Коли воїни первосвящеників схопили Ісуса у Гефсиманії, Петро зі зброєю готовий був захищати Учителя. І навіть коли святий апостол піддався малодушності під час перебування у дворі первосвященика Каїфа та сказав, що не знає Ісуса, і тоді він сам виніс докір собі самому та каявся до останнього свого подиху в тому, що зробив. Христос назвав віру апостола Петра каменем, на якому встановлена Церква, показуючи, що саме такої ревності служіння очікує Бог від Своїх послідовників. Відновлюючи апостольське достоїнство Петра, а краще сказати, утверджуючи Пет-

ра у готовності Бога прощати грішника, Ісус звертається до нього: «Симоне Іонин, чи любиш ти Мене?». «Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе», — говорить апостол. І в цьому короткому діалозі розкривається найглибша суть стосунків людини і Бога: Бог любить Своє творіння і очікує у відповідь на Свою любов готовність прийняти її, а людина, котра щиро вірить Богові, свою волю робить гармонійним акордом у симфонії життя з Богом.

Саме ця любов і готовність служити спонукала апостола Петра до подвигу християнського сповідництва. За цю любов апостол

перетерпів страждання і, зрештою, смерть. Близько 42 року святий апостол Петро за наказом царя Ірода Агрипи був ув'язнений за проповідь про Христа Спасителя. У темниці він був зв'язаний двома залізними ланцюгами. Вночі, напередодні суду над ним, Ангел Господній зняв з апостола ці ланцюги і у дивовижний спосіб вивів його з темниці (Діян. 12: 1-2).

Християни, почувши про диво, узяти вериги (ланцюги) і зберігали їх як коштовність. Одержимі різними хворобами, приходячи до них з вірою, отримували зцілення. Вериги святого апостола Петра зберігалися в Єрусалимі до часу правління патріарха Ювеналія, який подарував їх Євдокії, дружині благочестивого імператора Феодосія Молодшого, а вона в 437 і 439 роках перенесла їх з Єрусалиму в Царгород. Одну веригу Євдокія послала в Рим в якості дорогоцінного дару своїй доньці Євдоксії, котра побудувала храм в ім'я апостола Петра і поклала в ньому веригу. У Римі були також і інші вериги, в яких знаходився апостол перед своєю смертю при імператорові Нероні. Ці кайдани у V ст. папа Сикст III наказав з'єднати з частиною оков, які були подаровані цариці Євдоксії. Коли окови торкнулися одні одних, сталося чудо: обидві частини з'єдналися в один суцільний ланцюг! Тоді Церква встановила свято Поклоніння оковам святого апостола Петра. І в наш час в день свята вериги апостола Петра виносяться на поклоніння народів.

Христос сказав, що справді вільними нас робить лише Істина. Істина свідчить про себе різними способами. Для віруючої людини збережені до нашого часу окови апостола Петра — безсумнівний доказ того, що дух закувати в окови не можна, бо Істина долає будь-які в'язниці ■

православний календар

29 січня

Поклоніння веригам апостола Петра. Праведного Максима, ієрея Тотемського (1650).

30 січня

Преподобного Антонія Великого (356). Преподобного Антонія Димського (1224).

31 січня

Святителів Афанасія (373) і Кирила (444), архієпископів Олександрійських. Преподобного схимника Кирила і схимниці Марії (1337), батьків преподобного Сергія Радонезького.

1 лютого

Неділя про митаря і фарисея. Преподобного Макарія Великого Єгипетського (390-391). Святителя Марка, архієпископа Ефеського (1457). Преподобного Макарія, посника Печерського, у Ближніх печерах. Преподобного Макарія, диякона Печерського, у Дальніх печерах. Знайден-

ня мощей преподобного Савви Сторожевського, Звенигородського (1652).

Преподобному Макарію Великому моляться при різних недугах, а також при одержимості нечистими душами.

Якщо на Макаріїв день погода ясна — до ранньої весни, а якщо завірюха — до пізньої. Прийшов лютий — питає, як узутий.

2 лютого

Седмиця суцільна. Преподобного Євфимія Великого (473). Преподобного Євфимія схимника та Лаврентія затворника Печерських, у Дальніх печерах.

На Євфимія сонце опівдні — на ранню весну; похмуро — усю масницю замить буде, на пізні приморозки.

3 лютого

Преподобного Максима, сповідника (662). Мученика Неофіта (303-305). Преподобного Максима Грека (1556). Ктиторської (IV) та іменованої «Від-

рада», або «Утішання» (807), Ватопедських ікон Божої Матері.

4 лютого

Апостола Тимофія (96). Преподобномученика Анастасія Персянина (628). Преподобномученика Анастасія, диякона Печерського, у Ближніх печерах.

У народі цей день називали Тимофій-полумизник: минуло півзими, починаються завірюхи.

Як поводитися у храмі

Храм є особливою спорудою на честь Бога. Це його дім. Там панує особлива благодать Господня, яка передається віруючим через священнослужителів як її провідників.

Храм — святе місце, де невидимо присутній Сам Всевишній. На престолі постійно є «запасні» дари — найсвятіше Причастя на випадок смерті для вірних. Тому до обителі Божої заходять, хрестячись і з молитвою. Поводяться в ньому тихо, побожно. Чоловіки знімають головні убори, жінки ж, навпаки, покривають голови. Під час богослужіння не слід розмовля-

ти, переходити з місця на місце і тим паче сміятися.

Молитва входу до храму

Увійду в дім Твій, поклонюся храмові святому Твоєму в страсі перед Тобою. Господи, ве́ди мене правдою Твою, супроти ворогів моїх вирівняй путь мою перед Тобою; бо немає правди в устах їх; серце їх суєтно, горло їх — гріб від-

критий, язика їх улесливі. Суди їх, Боже, нехай відпадуть від думок своїх, за множество нечестя відкинь їх, бо багато прикрощів учинили Тобі, Господи. А всі, що надіються на Тебе, нехай звеселяться, нехай повік радіють, і Ти оселишся між ними, і хвалитися будуть Тобою всі, що люблять ім'я Твоє. Бо Ти благословляєш праведника, Господи, як щитом благовоління, вкриваєш нас. Амінь ■

Перший крок Junior Sports Awards

■ В столиці відзначили молодих спортсменів

У Києві відбулась перша всеукраїнська церемонія нагородження чемпіонів до 18-ти років Junior Sports Awards. Першими номінантами премії стали переможці та призери головного спортивного заходу минулого року — II Юнацької Олімпіади у Нанкіні, а також чемпіони та призери світових та європейських чемпіонатів. Ініціатором створення премії виступив почесний президент фан-клубу братів Кличків Сергій Алексєєв та Secret Service EA.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Лауреатом першої Всеукраїнської премії для юних чемпіонів до 18 років Junior Sports Awards стала бронзова призерка II Юнацької Олімпіади у Нанкіні Людмила Дроздова (праворуч)

ЦЕРЕМОНІЯ розпочалась хвилиною мовчання. Таким чином юні спортсмени, зірки спорту та вітчизняного шоу-бізнесу вшанували пам'ять загиблих на сході України. У нелегкий для України час церемонія переносилася тричі, але цього разу вирішили її все ж таки провести.

«Юніори — це майбутнє спорту. У всіх цивілізованих країнах розвиток спорту неможливий без розвитку саме юнацького спорту. Це самий основний внесок. Адже це наша зміна, зміна поколінь. І я впевнений, що присутні тут сьогодні номінанти будуть гідною зміною нашим великим спортсменам. У цей складний для країни час потрібно об'єднувати дух нашої нації, саме зараз перемоги наших атлетів потрібні як ніколи. Це маленький подвиг на спортивній арені. І ми хочемо, щоб вся країна знала, що у нас є гідні юні герої, про яких завтра-післязавтра почує весь світ», — запевнив присутніх на урочистому заході Сергій Алексєєв.

Першими номінантами всеукраїнської церемонії стали призери II Юнацьких Олімпійських ігор у Нанкіні. Усі 27 учасників були поділені у шістьох номінаціях.

Тож, враховуючи виступи юніорів протягом усього 2014 року, кращою спортсменкою визнано чемпіонку та срібну призерку у Нанкіні Анастасію Малявіну (плавання). Звання кращого серед юнаків здобув Антон Кузнецов, який також повернувся з Китаю із «золотом». У номінації «Сенсація року» беззаперечним лідером став Михайло Романчук, який на II Юнацьких Олімпійських іграх двічі піднімався на п'єдестал пошани. Переможцем у категорії «Рекорд року» визнано Павла Коростильова (кульова стрільба). «Золотий» стрибок Юлії Левченко у Нанкіні привів її до першого місця у номінації «За волю до перемоги». А кращою командою стала збірна України з велоспорту.

Крім юніорів, організатори відзначили і тренерів, які доклали чимало зусиль для успіху молодих спортсменів. Так, заслужений тренер України Ірина Лобановська, яка підготувала Анастасію Малявіну, визнана кращою серед своїх колег. Церемонію також підтримали видатні атлети України, які свого часу на собі відчули брак уваги та фінансової підтримки. Тож зараз радіють за молодше покоління. «Це дуже добре, що по-

чали підтримувати юніорів. Я можу це порівнювати зі своїм досвідом. Розпочинала свій шлях, коли був тільки великий спорт, не було таких церемоній та змагань, як, наприклад, Юнацькі Олімпійські ігри. Ця церемонія та таке ставлення до юніорів стимулює молодь та готує до дорослого спорту», — зазначила бронзова призерка Олімпіади у Пекіні з сучасного п'ятиборства Вікторія Терещук.

Самі ж юніори запевняють, що така підтримка лише мотивує, тим більше, коли стаєш переможцем церемонії. І хоча кожен з них сподівався, що саме він стане «кращим спортсменом», здобувши перемогу, були здивовані. «Я виграла номінацію «Like map». Звичайно, завдяки друзям та рідним, які вболівали за мене, підтримували. Багато моїх знайомих надсилали повідомлення — «віримо у перемогу». Це, звичайно, приємно. І я мріяла стати «кращою спортсменкою». Проте не очікувала, що мрія здійсниться. Звичайно, приємно. Але тепер потрібно постійно підтримувати такий рівень і не дозволяти собі зменшувати оберт. Будемо працювати і далі», — зізналась Анастасія Малявіна ■

У ході гри між «Киевом» та «Авангардом» лідер змінювався 20 разів, ще 15 разів табло фіксувало нічийний рахунок

Кияни стартували з перемог

■ Відбулися матчі 1/4 фіналу Кубка України з баскетболу

Пройшли поєдинки 1/4 фіналу Кубка України з баскетболу, за який ведуть боротьбу сім команд Суперліги і один представник Вищої ліги. У київському дербі «Авангард» дав бій «Киеву», однак не зміг здолати «вовків», поступившись з рахунком 76:81. Зауважимо, що в ході гри лідер змінювався 20 разів, ще 15 разів табло фіксувало нічийний рахунок. Чинний володар Кубка України «Будівельник» не мав особливих проблем в Запоріжжі, де завдав місцевому «Ферро» нищівної поразки з рахунком 111:68.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ПОЧАВШИ матч впевнено і дуже агресивно, «будівельники», на жаль, зовсім скоро нівелювали хороший старт жакливими діями у захисті. Два точних дальніх у виконанні господарів майданчика зрівняли рахунок на екваторі першої чверті, після чого наставник киян Віталій Черній взяв свій перший тайм-аут. Після командної наради Денис Лукашов знову вивів гостей вперед, але надалі «будівельники» отримали ще два триочкових. Тим не менше, столичні баскетболісти намагалися брати своє власним сильними сторонами і першу десятихвилину таки виграли — 20:25.

Невідомо, що так змінило «будівельників» за 2 хвилини перерви, але на другу чверть вони вийшли зовсім іншими. Дуже сильний захист і чудова точність у завершенні атак дозволили киянам буквально зламати господарям паркету хребет, пішовши на велику перерву за рахунку 33:60, при 14-ти очках в активі у одного тільки Михайла Анісімова.

Триочковий кидок Дениса Лукашова у самому дебюті другої половини збільшив розрив між

командами до 30-ти очок. Приблизно при такій різниці суперники провели всю чверть, пішовши на останню перерву основного часу за рахунку 53:83.

В останньому відрізку гості не тільки не дали «Ферро» зменшити різниці, але й збільшили розрив. За 3:05 до кінця матчу Костянтин Анікієнко вибив сотню з лінії штрафних, а за 1:10 «Будівельник» вже лідував 40 пунктів. Цілком логічно, що кияни у підсумку святкували перемогу з рахунком 111:68 і, таким чином, майже позбавили «Ферро» надії на прохід у наступний раунд.

Набагато напруженішим видався протистояння у столичному дербі між «Киевом» та «Авангардом». Представник Суперліги добре розпочав зустріч, повівши 10:2. Але майже одразу «авангардівці» не лише наздогнали опонентів, а й навіть вийшли вперед — 12:10. Після цього весь поєдинок проходив за рівного рахунку, суттєвої переваги ніхто з команд не мав. Втім, майже під завісу матчу фортуна все ж таки посміхнулася «Киеву», і вони здобули важку перемогу з рахунком 76:81 ■

СПОРТ

Перше золото України на Універсіаді

■ Дмитро Русинов став переможцем у індивідуальній гонці

У словацькому Осрблі стартувала Зимові Універсіада. Вітчизняні спортсмени вже встигли порадувати вболівальників нагородою найвищого ґатунку. Дмитро Русинов у першому виді змагальної програми — біатлонної індивідуальної гонки — не залишив суперникам жодних шансів і піднявся на найвищу сходинку п'єдесталу пошани.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

Вже у першій гонці з біатлону на Зимовій Універсіаді у словацькому Осрблі українець Дмитро Русинов приніс вітчизняній збірній золоту нагороду

ПРЕДСТАВНИКИ біатлону вже давно привчили вітчизняних вболівальників, що вони можуть принести багато приємних сюрпризів. І старт Зимової Універсіади не став виключенням. Українець Дмитро Русинов зумів обмежитися одним промахом на третьому вогневому рубежі і, не поступившись на останньому колі більш швидким суперникам, завоював перше золото в актив збірної України.

А ось у інших наших хлопців стрільянина не склалася: Руслан Ткаленко з трьома хвилинами штрафу став восьмим, Віталій Кільчицький промахнувся чотири рази і зайняв 12-те місце. У молодших наших учасників виступ був більш якісним, але швидкості на дистанції не вистачало: у Василя Потапенка — 15-те, у Олексія Кравченка — 19-те.

Друге і третє місця залишилися за представниками російської

команди, з якими, швидше за все, нашим хлопцям і дівчатам і доведеться вести основну боротьбу на біатлонному турнірі Універсіади.

До другого старту в Осрблі погода помітно погіршилася, і дівчата влаштували парад промахів. На жаль, українські спортсменки впоратися зі зміненими умовами не зуміли, допускаючи дуже багато помилок на рубежах. Тому ви-

ступили спортсменки вкрай невдало. Найбільш високе (12-те місце) у фінішному протоколі посіла Алла Гіленко, обмежена трьома промахами. У решти дівчат — по 6-7 штрафних хвилин.

Дивовижну для даних умов точність продемонструвала Катерина Авакумова, яка обійшла без штрафу. Але швидкості росіянки не вистачило, і на фінішному ко-

лі її обійшла Аліна Райкова з Казахстану, яка стала чемпіонкою Універсіади. Третє місце — у представниці господарів Пауліни Фіалкової. Словацька спортсменка, яка має у цьому сезоні досвід успішних стартів на Кубку світу, була найшвидшою на трасі, але з чотирма штрафними хвилинами всього близько 40 секунд прогнала переможниці ■

«Здоровий киянин» розпочав новий сезон

■ У місті пройшов перший етап популярної спартакіади

У столиці відбувся перший етап Спартакіади «Здоровий киянин». За традицією він розпочався турніром з футболу «Меморіал Володимира Баженкова». В заході взяли участь 13 команд, які за результатами жеребкування були розбиті на три підгрупи по три команди, а в групі D змагались чотири колективи. У підсумку перемогу здобула команда Київської клінічної лікарні № 6.

Олександр ПИРЛИК | «Хрещатик»

ПІСЛЯ тривалої перерви нарешті поновилися змагання в рамках однієї з найпопулярніших міських спартакіад «Здоровий киянин». Ключовою відмінністю цього річного турніру від попередніх років є «Кубок виклику» — перехідний трофей, який передається від переможця до переможця. Нагадаємо, що в грудні 2014-го під час проведення першого етапу «Кубка виклику», в якому брали участь представники спортивних команд, що представляють трудові колективи столиці, виявляли найкращих у триборстві. Тоді переможцем став Олег Кошовий з Національної телекомпанії України.

За умовами акції «Кубок виклику» Олег Кошовий «кинув виклик» капітану команди Центрального каналу Валентину Щербачову та капітану команди «Надзвичайні новини» ICTV Костянтину Стогнію. Герої телеекранів без вагань прийняли його

і виставили команди своїх організацій на турнір з футболу «Меморіал Володимира Баженкова». «Кубок виклику» — це виклик усім тим, хто зараз на дивані гостро переживає різні спортивні події, але сам не може відірватися від крісла або дивана і активно зайнятися собою. Адже нам конче потрібні здорові люди, і приклад цьому, звичайно, повинна показувати столиця», — запевнив капітан команди Центрального телеканалу Валентин Щербачов.

Після кількоденних футбольних баталій визначилися фіналісти змагань. У головному матчі турніру перемогу виборювали володарі минулорічного трофею — Київська міська клінічна лікарня № 6 та команда Костянтина Стогнія — «Надзвичайні новини ICTV». На шляху до фіналу лікарі впевнено переграли Серійний завод «Антонов» з рахунком 4:0, а от «Надзвичайні новини» тільки у серії пенальті здо-

Призерами «Меморіалу Володимира Баженкова» стали команди КМКЛ №6, редакції програми «Надзвичайні новини» та Українського державного центру радіочастот

лали «Український державний центр радіочастот». Тож не дивно, що у головному матчі більш «свіжими» виглядали лікарі. Попри підсумковий рахунок 5:2 на їхню користь, гра була безкомпромісною. От-

же, Київська клінічна лікарня № 6 захистила титул володарів кубка «Меморіал Володимира Баженкова», і їх капітан Віктор Строкоус прийняв з рук Олега Кошового «Кубок виклику» ■

Фото Бориса КОПІСЕНКА

«Спецфонд» відкрито

■ В музеї демонструють заборонене за радянських часів мистецтво

Як і деякі провідні музеї колишнього СРСР, НХМУ мав особливе зібрання, що не показувалося відвідувачам, — «спецфонд», до якого потрапляли твори «ворогів народу», «формалістів», «націоналістів». Цьогоріч він вперше знайомить з частиною цього зібрання широку публіку.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

У НАЦІОНАЛЬНОМУ художньому музеї України (тоді Державному українському музеї) Спеціальний секретний фонд сформувався у 1937-1939 роках. До нього з музеїв Харкова, Одеси, Києва, Полтави та зі спецфондів Української художньої виставки привозили роботи тих авторів, хто, на думку партійних ідеологів, «спотворював дійсність» і являв загрозу «новому суспільству». Зокрема, до Спецфонду потрапили роботи Олександри Естер, Олександра Богомазова, Давида Бурлюка, Віктора Пальмова, Олексі Грищенка, Онуфрія Бізюкова та інших. «До 10-річчя Жовтня у 1927 році пройшла перша Всеукраїнська художня виставка, — розповідає головний зберігач фонду НХМУ Юлія Литвинець. — Після 1932 року IV і V виставки зазнали нищівної критики, не видавалися навіть каталоги. А останньою стала VI Всеукраїнська виставка 1935 року, яка майже повністю опинилася у спецфонді музею, завдяки чому й збереглася». Інвентарна книга Спецфонду 1939 року налічувала 1747 позицій. Це живопис, графіка, фотографії, скульптура, посуд, книги, листи, вирізки з газет. Деякі імена буквально викреслювалися — стиралися і вирізалися просто з документів, в чому переконує інвентарна книга Спецфонду, демонстрована відвідувачам. Щоб врятувати твори, музейники віднесли їх до «нульової» категорії, не показуючи перевіряючим.

З 1987 року твори почали переводити до основного фонду. Деякі з них вже повернулись до глядача, як-от полотна Віктора Пальмова чи Василя Седляра, а є такі, яких ніхто не бачив від 1930-х. Багато робіт знаходилися в поганому стані, деякі були розірвані чи майже знищені, і реставраторам довелося покорпіти, щоб повернути картини до життя. «До цього проекту ми не брали твори з постійної експозиції, звертали увагу на те, що ніколи не бачили відвідувачі», — підкреслює Юлія Литвинець.

Експозицію умовно поділили на три частини. В першому залі виставлені роботи, присвячені повстанню, війні, спротиву. Серед них — «Маніфестація» 1934 року вінницького художника Василя Сильвестрова, який був розстріляний. Або ж «Червоні партизани» Григорія Хижняка — на зворотному боці цієї картини змальована нижня частина тулуба людини у формі, схожій на НКВД-шну, що стала титульним твором для всього проекту. Актуальною сьогодні є «Оборона Луганська» 1927 року Олександра Мизіна, який змальовує захист рідного краю. І навіть «Антирелігійний карнавал» Василя Чалієнка ідеологи засудили через невідповідність стилю духу соцреалізму. В другому залі панує тема села. Хоч багато робіт були написані після 1933 року, коли село було майже знищено, художники отримали замовлення показати багате, щасливе і «просунуте» життя на селі: колгоспи, трактори і комбайни, доярок тощо. В третій частині в центрі уваги — індустріалізація та нове суспільство. Заводи і фабрики, п'ятирічки і побудова ДніпроГЕСу, ударники-комсомольці, представники трудових професій — кочегари і сталевари, ковалі і текстильниці, шахтарі і каталі... Звертає увагу картина «Приїзд чужоземних робітників» 1932 року Абрама Черкаського: радянські робітники вітають у себе вдома темношкірих товаришів.

Як розправлялася влада з неугодами митцями, наочно ілюструють листи та документи між залами. Одного з бойчукістів Онуфрія Бізюкова звинуватили в тому, що його образи червоноармійців «спотворені і перекручені, це знущання над Червоною Армією», і засудили до трьох років таборів. А Івана Липківського обвинуватили як активного учасника антирадянської української націонал-фашистської терористичної організації: митця розстріляли, майно конфіскували, а дружину відправили до трудового табору як члена родини зрадника Батьківщини.

Відвідувачі виставки мають змогу відкрити для себе невідомі імена, стерті з історії українського мистецтва (чим, на жаль, була перервана мистецька традиція поколінь). «Багато художників працювали у контексті західного мистецтва в напрямі авангарду, були й бойчукісти, але радянській владі не потрібне було різноманіття напрямків, а лише єдиний соцреалізм, — пояснює Юлія Литвинець. — Також не потрібні були яскраві особистості, адже сірими заляканими людьми легше управляти». Сучасний митець Олександр Ройтбурд вже запропонував означити це мистецтво терміном «українське новеченто», проводячи паралелі з італійським мистецтвом 1920-1930-х років.

Виставковий проект «Спецфонд» є лише етапом на довгому шляху з реставрації та реабілітації невідомих сторінок українського мистецтва. Незабаром планується випуск повного каталогу Спецфонду закладу, і музейники звертаються до всіх, хто має спогади чи матеріали про репресованих художників, адже дані про деяких були знищені.

Проект-реставрація «Спецфонд» триває до 29 березня в Національному художньому музеї (вул. Грушевського, 6). Графік роботи: ср., чт., нд. з 10.00 до 18.00, пт. з 12.00 до 20.00, сб. з 10.00 до 19.00, пн., вт. — вихідні. Вартість квитка: 20 грн, для студентів — 10 грн, для школярів і пенсіонерів — 5 грн ■

Подорож у дитинство

■ Національний цирк презентував нову програму

Позитивні емоції, які дарують артисти цирку, глядачам особливо потрібні у важкі часи. Цього разу цирк підготував сюрприз не лише дітям, а й дорослим: вони мають змогу побачити на манежі номери 1970-х років.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

ШОУ звертається до традицій першого українського колективу 1970-80-х років, який був найсильнішим у колишньому СРСР, підкреслює генеральний директор Національного цирку України Людмила Шевченко. Звідси й назва програми — «Цирк нашого дитинства». Втім, вона не реланімує старе, а повертає до життя популярні жанри тогочасного колективу. Серед них — номер «Літаючі перші», що не показували майже 20 років. Колись його поставив Анатолій Стеценко. Ідеєю відновити номер захопився його зять Віктор Яров, а компанію сильним чоловікам склали його дружина Юлія Стеценко-Ярова. Перш ніж називається довга металева жердина з площадкою нагорі, на якій балансують артисти. В номері дуже важлива точність і рівновага — перш разом із людиною учасники перекидають один одному, кладуть його на палицю чи носять з ним на ходулях, зберігаючи жердину у вертикальному положенні. Ще один ретро-номер — «Музична ексцентрика», пародія на сучасні та популярні мелодії, які виконуються на різних музичних інструментах та побутових предметах. Він потребує володіння музичними інструментами і неабиякого артистизму. Відтворили номер Михайло Значені та Олег Мустіяц.

Також в програмі — комічний номер акробатів «Веселі пожежники», запаморочливі трюки під куполом повітряної гімнастики у кільці Юлії Стеценко, неймовірна гнучкість тіла людини-«каучука» Сергія Іванова, еквілібристка від Ольги Амподістової, акробати на моноциклах...

Неможливо уявити собі радянський цирк без номерів із

тваринами. Візитівкою українського цирку тривалий час був атракціон з левами та тиграми Володимира і Людмили Шевченків. Зараз виступають їх учні — Микола та Юлія Козирєви. Одночасно на манеж виходять 10 хижаків родини котячих: тигри двох видів (бенгальські й усурійські) та леви — побачити їх разом у природі неможливо. Дресировальникам вдалося навчити тигрів стояти на задніх лапах та стрибати через палаючі кільця, а левицю — танцювати з людиною. Юлія Козирєва знайшла підхід не лише до небезпечних хижаків, а й до інших екзотичних тварин. В номері з національним колоритом вона «оживляє» подарунки мисливця-залищальника: дикобразів, скунсів, чорнобурок, лисиць, єнотів... Свої вміння покажуть і дресировані мавпи — вихованці Людмили та Юрія Грошевих. В імпровізованому фотоательє вони ходитимуть по перекладині та стрибатимуть сальто.

Між номерами дорослих і малечу розважатимуть килимні — комік-тріо «Екі Вокі», бронзові призери Міжнародного циркового фестивалю в Монте-Карло. Їхні виступи неодмінно викликають щирий сміх глядачів ■

«Цирк нашого дитинства»

Коли: до 5 квітня, розклад на сайті www.circus.kiev.ua

Де: Національний цирк України, пл. Перемоги, 2, тел.: (044) 486-39-27

Вартість квитків: 50-180 грн, дітям до 4-х років вхід безкоштовний без надання окремого місця

Вистава

Фото Олексія ІВАНОВА

КУЛЬТУРА

ЛітАкцент-2014

■ У Києві визначили переможців книжкової премії

Фото Бориса КОПЛУСЕНКА

Щорічний конкурс обирає лауреатів у п'яти номінаціях: поезія, проза, дитяча література, літературознавство і «Золота булька». Премію у «Прозі» розділили одразу дві авторки — Софія Андрухович та Богдана Матіяш. А ось антипремія «Золота булька», за книгу-невдачу, не дісталася нікому.

Наталка ГАЙ
спеціально для «Хрещатика»

ПРЕМІЯ «ЛітАкцент» заснована 2008 року однойменним літературним порталом і є спільним проектом НАУКМА і видавництва «Темпора». На початку вона мала лише дві номінації — «Літературознавство/Гуманістика» та «Художня література». Остання пізніше переросла в три окремі номінації. Претендентів (а це книги українською мовою, видані нинішнього року в Україні та за кордоном) пропонувала редакція сайту, доповнювали цей список автори «ЛітАкценту» і читачі. Шляхом оцінювання за 10-бальною шкалою три кращі книги в кожній номінації обирали автори сайту і критики, голосували й читачі, а переможця серед трьох фіналістів визначало експертне журі. Критеріями оцінки є новизна, художній рівень твору чи дослідження, а також куль-

тура видання і його поліграфічна якість.

Отже, у номінації «Літературознавство й есеїстика» перемогу здобув Леонід Ушкалов за працю «Моя шевченківська енциклопедія: із досвіду самопізнання», до якої увійшли близько трьохсот есеїв про світ ідей та образів Шевченка. Поет в ній постає людиною, яка надзвичайно тонко й трепетно відчуває природу, мистецтво, життя в усіх його проявах. Вдивляючись в цей образ, автор намагається описати і власний духовний досвід. Конкурентами цієї книги були «Менталітети» Ростислава Чопика та «Статті про українську літературу: від Шевченка до сьогодення» Люд-

мили Кісильової. «Всі книжки посвоєму гарні», — коментує член журі Віталій Жежера. — У Чопика — це літературознавство за законами поезії, у Кісильової — ідеальна наукова мова, а Ушкалов спробував дуже просто говорити про складне, і ця оманлива простота насправді є особливим умінням».

Кращим твором у номінації «Дитяча проза і поезія» визнали «Вечірні крамничі вулиці Володької» Галини Ткачук. За словами члена журі Володимира Чернишенка, авторка створила міську історію, яка водночас є не нудною казкою, містить інтригу і добрий гумор. Такий альтернативний київський фольклор у дитячій літе-

ратурі є дуже важливим, і його поява сприятиме формуванню нової ідентичності мешканців столиці та зберігатиме дух Києва. Галина Ткачук зізнається, що прагнула написати про місто як про специфічний стиль спілкування, особливу культуру зустрічей. Героями книги є птахи та звірі, а культурні цінності міста метафорично зображені як чарівні предмети у київських таємних місцях, і коли їх викрадають чужинці, вони не знають, що з ними робити. До слова, в цій номінації змагалися також «Куди зникло море» Мар'яни і Тараса Прохаськів та «Лісом, небом, водою. Інженер» Сергія Оксеніка.

Поетичною збіркою року «ЛітАкценту» стала «Катівня. Виноградник. Дім» Катерини Калитко, лірика в якій вирізняється трагічним звучанням. І навіть стала передчуттям. «Книга про те, що біль — це спосіб відчути себе живим», — поділилася поетеса. — Мій чоловік — боснійський мусульманин, його родина дуже постраждала від війни на Балканах. Мені важливо було передати війну, як досвід поколінь наших батьків, дідів». Іншими претендентами у номінації «Поезія» були збірки «373» Кіановської Маріанни та «Аз» і «Ос» Ірини Шувалової.

Премія «Проза» за 2014 рік знайшла одразу двох переможців, і обоє — жінки. «З усіх моїх книжок «Братик Біль, Сестричка Радість» писалася найдовше», — розповіла авторка Богдана Матіяш. — Перші тексти я написала навесні 2010 ро-

ку, останній — навесні 2014-го. Все почалося з потреби поділитися про подумане, побачене, відчуте, пережити за день». В збірці есе, своєрідному щоденнику-сповіді, письменниця розповідає про досвіди, стани, відчуття людини, які містяться в широкому спектрі поміж радістю й болем. Другим переможцем став нашумілий роман Софії Андрухович «Фелікс Австрія», який вже отримав премію «Книга року ВВС — 2014». Історію про долі двох жінок, яких поєднала трагедія, — панянки Аделі та служниці Стефи — авторка перенесла у рідне місто часів Австро-Угорщини (Івано-Франківськ тоді був Станіславовим). Читач занурюється в атмосферу кінця XIX — початку XX століття завдяки детальному змалюванню побуту, життя міста та вживанню специфічної лексики (як от мармуляда, шлафрок чи швіндель). У процесі написання роману Софія Андрухович вивчала історичні монографії, нариси, спогади і тогочасну пресу.

«Золоту бульку»-2014, що вручається відомим письменникам за невдалу книгу-розчарування, не присудили нікому. Серед номінантів були «Месопотамія» Сергія Жадана (цікаво, що цей же роман висувався і на кращу прозу), «Сніданок на снігу» Анатолія Дністровського та «Грози над Туровцем» Володимира Даниленка.

Літературні підсумки 2014 року тривають. На черзі — оголошення переможців Всеукраїнського рейтингу «Книжка року» та Шевченківської премії ■

Музею Тичини — 35!

■ Столична установа номінується на кращий європейський музей року

26 січня 1980 року меморіальна квартира українського поета, державного та громадського діяча Павла Тичини відчинила двері для відвідувачів. Сьогодні музей крокує в ногу з часом і технологіями, пропонує відвідувачам долучитися до різноманітних мистецьких та пізнавальних подій. А приємною звісткою стало те, що музей потрапив до номінантів престижного конкурсу «Європейський музей року», переможців якої назвуть навесні.

Марія КАТАЄВА | «Хрещатик»

СВОЄЮ теплою атмосферою музей, певно, завдячує родинній традиції: фундатором і першим директором літературно-меморіальної квартири Павла Тичини (тут він мешкав з дружиною у 1944–67 роках) була небога поета Ірина Блюдо, а сьогодні продовжує її справу Тетяна Сосновська, правнучка старшої сестри Павла Тичини Пелагеї. Колекція музею нараховує майже 30 тисяч меморіальних експонатів, серед яких 21-тисячна бібліотека Павла Тичини, його малюнки і музичні інструменти, твори художників-сучасників. І так само гостинно, як Павло Тичина приймав у цій квартирі друзів, зустрічають тут відвідувачів (яких теж називають друзями).

Втім, до знайомства з життям і творчістю поета у музеї підходять нестандартно: крім звичайних екскурсій, влаштовують моновистави (роль Тичини грає Євген Нищук), авторські екскурси, концерти, музичні та поетичні марафони, дітям пропонують намалювати, як вони бачать поезію Тичини, зробити близьким листівки-вітання, еко-сумки та багато іншого. «Колектив демонструє швидкі темпи розвитку за мінімальних можливостей навіть в таких складних умовах», — переконаний перший заступник директора Департаменту культури КМДА Сергій Анжияк, який в музеї вже вп'яте. — І все це завдяки власним зусиллям. Особисто мене вражає інформативна

цікава експозиція і великий спектр послуг».

Музей підготував заявку на конкурс «Кращий музей Європи» Європейського музейного форуму — і, пройшовши відбір комісії, потрапив до короткого списку номінантів. Переможців обиратимуть з-поміж 42-х претендентів і оголосять у травні, а музей Тичини став першим муніципальним музеєм за роки незалежності, що представляє Україну на конкурсі. «Незважаючи на результати, важливо те, що ми презентуємо українську культуру і музейне середовище на європейському рівні й потрапимо до каталогу конкурсу», — відзначає Тетяна Сосновська. Недарма мотто музею сьогодні звучить «Любите ви Україну — я ще більше її люблю!» (з поезії Павла Тичини). Таке визнання доводить дійсно європейський рівень установи. «З 2012 року ми працюємо з новими форматами і формами роботи, — пояснює директор. — У 2014-му охопили діяльність 42 тисячі відвідувачів, чверть з яких заплатила за музейні послуги. Люди йдуть до нас, бо прагнуть культурного, духовного відпочинку. І хоч вартість наших послуг мінімальна, дохід також збільшився завдячуючи меценатам. До речі, 18 % доходу ми отримали від реаліза-

Фото Бориса КОПЛУСЕНКА

На першому поверсі музею відвідувачі мають змогу почитати книжки, обрати собі сувеніри чи поетичні збірки Павла Тичини

ції сувенірної продукції, стало престижно пишатися візитом до музею і купувати собі щось на згадку». Це європейська норма, так само як і те, що майже половина розрахунків здійснювалася за допомогою POS-терміналів (їх знайдеш не в будь-якому магазині, не кажучи вже про музей). Меморіальна квартира позиціонує себе як центр життя київської громади, активно представлена в Інтернеті, має впізнаваний бренд (білі літери на фіалковому фоні), авторську методику проектів, зокрема «place making» (створюючи простір для відпочинку, творчості і спілкування). Влітку в музеї зробили новий дизайн приміщення на першому поверсі: в кімнаті знайомств гості можуть погортати альбоми з проектами, почитати книжки та подивитися кіно (зараз демонструють відеоряд «Крути. Майдан. Україна»,

підготовлений співробітниками), в музейній крамничці придбати книжки та сувеніри (зокрема й щойно видану збірку «Ранній Тичина»). Працює тут бук-кросинг, музейна пошта та експериментальна кімната. Квитки коштують 15 грн, пільгові — 10 грн, а разом з ними відвідувачі отримують і невеличкі збірки поезії Тичини.

Додамо й ложку дьогтю. За 35 років у музеї жодного разу не проводився ремонт — зрозуміло, що місто коштів на це не виділить і цього року. Однак директор музею Тетяна Сосновська звертає увагу на необхідність вирішення владою хоча б адміністративних та організаційних питань. Зокрема музейники змушені орендувати приміщення у балансоутримувача — Національного музею літератури України, що є для закладу фінансовим тягарем ■

